Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 348
Marți 27 august 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Măreața sărbătorire a zilei de 23 August

Ca în fiecare an, cu prilejul măreței sărbători de 23 August, Bucureștiul, capitala patriei noastre dragi, a îmbrăcat și de data aceasta straie de sărbătoare. Marea de steaguri roșii și tricolore, lozincile și pancardele ce împodobesc marile bulevarde, ca și străzile din cartierele mărginașe, vestesc împlinirea a 13 ani de la eliberarea patriei noastre de sub jugul cotropitorilor fasciști, 13 ani de cînd poporului nostru muncitor condus de partid i s-a deschis drum spre fericire și socialism.

Încă din primele ore ale dimineții zeci și zeci de mii de cetățeni ai capitalei s-au revărsat ca un șuvoi, pe arterele principale ale orașului pentru a se îndrepta spre Piața Stalin, unde urmează să aibă loc demonstrația.

Un succes cu care ei se mîndresc: cooperativizarea agriculturii întregului raion Slobozia.

Ora 8 dimineața. Marea piață frumos împodobită este gata să-și aștepte demonstranții. În tribune, se află membri ai C.C. al P.M.R., membri ai guvernului, ai Prezidiului Marii Adunări Naționale, conducători ai organizațiilor obștești, oameni de știință, artă și literatură, generali și ofițeri superiori.

În tribune se găsesc de asemenea numeroși oaspeți de peste hotare, precum și membri ai corpului diplomatic.

Tot aci pot fi văzuți președinți de gospodării agricole colective și întovărășiri agricole din diferite regiuni ale țării. Iată-i pe tovarășii Constantin Ivanciu, președintele gospodăriei colective din comuna Ion Corvin, raionul Băneasa, Iacob Francisc, președintele colectivei din comuna Urziceni, raionul Carei, Ion Sîrbu, președintele colectivei din comuna Ploșca, raionul Alexandria, Trandafir Căciulescu, președintele întovărășirii agricole din comuna Marga, regiunea Timișoara și alții.

Sosirea conducătorilor partidului și guvernului este primită cu puternice aplauze. În tribuna centrală, iau loc tovarășii: Gheorghe Gheorghiu-Dej, dr. Petru Groza, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, general de armată Emil Bodnăraș, Nicolae Ceaușescu, Alexandru Moghioroș, Constantin Pîrvulescu, Dumitru Coliu, Grigore Preoteasa, Leonte Răutu, general colonel Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Ianoș Fazekaș, Vladimir Gheorghiu, Alexandru Bîrlădeanu, Florian Dănălache, prim secretar al Comitetului Orășenesc București al P.M.R.

După ce ministrul Forțelor Armate ale R. P. Romîne, generalul colonel Leontin Sălăjan primește raportul comandantului parăzii și trece în revistă trupele, urcă la tribună, de unde rostește cuvîntul de salut și felicitări în numele C.C. al P.M.R. și al guvernului R. P. Romîne.

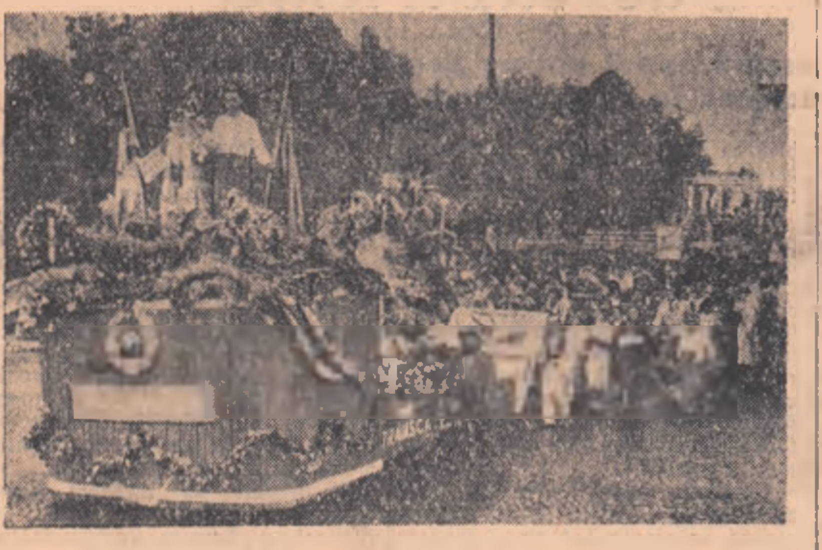
Răsună acordurile imnului de stat al Republicii Populare Romîne însoțit de nesfîrșite urale. În semn de salut pentru marea sărbătoare a poporului nostru, se trag 21 salve de artilerie.

Începe parada militară. În pas de paradă, elevii Școlii Militare de muzică deschid defilarea, după care în fața tribunelor trec batalioanele de ofițeri și elevi ai academiilor urmate de elevii școlilor militare de ofițeri.

Cu pas ferm, defilează batalioane de infanteriști, vînători de munte, marinari și grăniceri, după care urmează unități ale infanteriei motorizate, coloane de transportoare blindate, trupe de aviație. Pe deasupra pieții, în zbor fulgerător, străbat cerul la mică înălțime, escadrile de avioane cu reacție. În ultima parte a parăzii au defilat coloanele de tancuri.

Parada militară a arătat că Forțele noastre Armate sînt apărătoare de nădejde ale muncii pașnice a poporului nostru, că ele sînt întotdeauna gata să apere patria noastră scumpă.

Urmează apoi tradiționala defilare a gărzilor muncitorești înarmate. Defilează muncitorii din fabricile și uzinele Capitalei echipați în uniforme albastre cu banderole tricolore pe brațul stîng. Detașamentele de muncitori înarmați, continuatori ai tradiției formațiilor de luptă patriotică din august 1944, demonstrează dîrzenia, hotărîrea de neclintit a clasei muncitoare de a-și apăra cuceririle revoluționare, viața frumoasă socialistă pe care și-o făurește sub conducerea înțeleaptă a partidului.

Trec muncitorii de la gospodăria agricolă de stat Bragadiru.

★

A urmat apoi măreața demonstrație a oamenilor muncii din Capitală la care iau parte sute de mii de cetățeni. Reprezentanții oamenilor muncii din trei raioane ale Bucureștiului: 23 August, Grivița Roșie și Tudor Vladimirescu deschid demonstrația. În frunte sînt muncitorii de la uzinele „23 August", complexul C.F.R. „Grivița Roșie" și uzinele „Timpuri Noi" purtători ai unei vechi tradiții de luptă revoluționară. Privirile sînt atrase de numeroase care alegorice care simbolizează lupta poporului nostru pentru eliberare și progresul realizat pe tărîmul dezvoltării economiei noastre socialiste. În prezent, Romînia care înainte de 23 August 1944 importa 95 la sută din mașinile necesare, își acoperă astăzi o bună parte din necesitățile interne și în același timp exportă numeros utilaj industrial.

Iată-i trecînd prin fața tribunelor pe muncitorii de la uzinele „Semănătoarea". Prin grafice și panouri ei vestesc că au început să producă în serie un nou tip de mașină agricolă: combina de recoltat porumb. Aproape 20 de tipuri noi de utilaje și mașini agricole și o producție de 3 ori mai mare decît cea din 1956 — iată bilanțul pe care constructorii de mașini agricole din țara noastră se pregătesc să-l încheie, la sfîrșitul acestui an.

★

În marea piață își fac apariția coloanele delegațiilor oamenilor muncii de pe ogoarele regiunii București. În mijlocul coloanei pot fi văzute carele alegorice ale gospodăriilor agricole de stat Pantelimon și Popești Leordeni. Carele prezintă mostre din noua recoltă: snopi de grîu, știuleți de porumb, fructe, legume etc. Un panou uriaș înștiințează că în ajunul marii sărbători, oamenii muncii de pe ogoarele regiunii București au terminat treierișul păioaselor. Un alt panou vestește terminarea cooperativizării raionului Slobozia — al doilea raion din regiunea București cu agricultura complet cooperativizată.

Despre frumoasele realizări obținute în producție de către gospodăriile de stat, vorbesc numeroasele grafice purtate cu mîndrie de muncitori. Pe graficul din coloana muncitorilor de la gospodăria agricolă de stat Bragadiru citim că această unitate a livrat pînă la 23 August statului, 3.124,2 tone legume față de 1906 tone cît a livrat în aceeași perioadă a anului trecut — 7.679 tone lapte și 488,2 tone carne, față de 5.189 tone lapte și 385 tone carne cît livrase pînă la 23 August 1956.

În coloana oamenilor muncii de pe ogoarele regiunii București pot fi văzuți colectiviști din Livedea, Afumați și din multe alte comune. Pe chipurile lor arse de soare se poate citi bucuria și încrederea nestrămutată în viitorul fericit pe care și-l făuresc ca și hotărîrea de a munci cu aceeași hărnicie și în viitor, pentru a da patriei mai multe produse agricole.

★

Coloana sportivă a fost deschisă de membrii asociației „Casa Centrală a Armatei" după care urmează cei de la asociațiile Locomotiva, Voința, Energia. Iată-i și pe sportivii asociației „Recolta". Ei poartă în mîini cîte o seceră, cîte un buchet de spice de grîu, iar în mijlocul coloanei lor pot fi văzuți trei snopi mari de grîu cu spice aurii, semn al belșugului ogoarelor.

Parada militară și demonstrația oamenilor muncii din Capitală, cu prilejul celei de a 13-a aniversări a eliberării Romîniei, a constituit o puternică manifestare a unității dintre partid, guvern și popor, a hotărîrii ferme a poporului nostru de a-și apăra cuceririle revoluționare și a construi socialismul, de a contribui prin toate forțele sale la consolidarea marelui lagăr al țărilor socialiste, în frunte cu Uniunea Sovietică, la apărarea păcii în lume.

La sărbătoare a venit întregul raion...

Dimineața zilei de 23 August începuse cu o ploaie măruntă și rece. Dar oamenii nu păreau a se sinchisi prea mult de vremea mohorîtă.

Curgeau căruțe și camioane de pe toate drumurile. Pe marele pod de peste Argeș, lîngă Mihăilești, duduiau copitele cailor și roțile mașinilor. În haine de sărbătoare, cu flori la pălării, flăcăii cîntau. Le răspundeau din urmă cîntecele fetelor, îmbrăcate în minunate costume naționale. Oamenii coborau pantele prin dreapta și pe stînga cabanei și trăgeau căruțele și camioanele sub arborii înalți și frunzoși.

Pe la ora 8 dimineața, cînd norii se risipiseră și soarele se arăta falnic, pe tăpșanul din inima pădurii, unde fusese înălțată o scenă drapată în întregime în roșu, se adunaseră aproape 6.000 de țărani muncitori din comunele Buturugeni, Ogrezeni, Grădinari, Cornetu și altele din raionul Domnești. Cei mai mîndri dintre ei erau cei din Buturugeni. În cinstea zilei de 23 August, ei dobîndiseră o mare victorie: cooperativizarea întregii comune.

Cînd tov. Bodnar Ștefan, prim secretarul raionului de partid, a apărut la masa pe care fusese instalat microfonul, s-a făcut tăcere deplină. El a vorbit cu căldură despre succesele obținute în raion pe toate tărîmurile, în luminoșii ani ai regimului nostru democrat-popular: Sprijinul dat țărănimii de către S.M.T.-urile Gorneni și Ciorogîrla, dezvoltarea rețelei magazinelor cooperatiste, înmulțirea școlilor, electrificarea și radioficarea satelor...

Cu puternice urale și strigăte de „trăiască" au întîmpinat cei veniți din toate unghiurile raionului, evidențierea făcută de către prim secretarul raionului de partid a celor care au muncit cu vrednicie pentru înflorirea comunelor lor: Neacșu Gheorghe, secretarul organizației de partid de la S.M.T. Gorneni, inginerii agronomi Ioan Dumitru (la comuna Vîrteju) și Badea Ion (la comuna Bolintinul din deal), medicul veterinar Burlacu Teodor de la Epurești, colectivistul Neagu Ion din Gorneni, întovărășitul Dincă Dumitru din Buturugeni ori Matei Nicolae, președintele sfatului popular din Slobozia.

Și în vremea aceasta, pe șoseaua asfaltată continuau să sosească mereu căruțe și mașini...

Cînd mitingul oamenilor muncii de pe ogoarele raionului Domnești a luat sfîrșit, pădurea din jurul podului era numai freamăt și voie bună. De pretutindeni răsunau cîntecele acordeoanelor, țambalelor și viorilor. Vîrstnicii și tineretul se resfiraseră printre pomi pînă departe. La restaurantul din pădure și la cele 7 chioșcuri amenajate de cooperativa din Mihăilești se întinseseră mese.

O mare mulțime de oameni rămăsese însă în fața scenei. Căci acum începea bogatul program artistic. Se întreceau căminele culturale din Grădinari, Epurești, Mihăilești, Cornetu și altele. Iat-o pe colectivista Dragomir Ioana cîntînd „La streașina casei mele". Iat-o pe studenta în medicină Tudor Viorica — ai cărei părinți îs țărani muncitori din Grădinari — declamînd cu talent o poezie de Mihai Beniuc...

Iar alături de cabană pe stadion sute și sute de tineri și copii.

E doară puțin lucru să se întreacă la fotbal șase comune?

Glasurile celor care își încurajau echipele, răzbăteau dincolo de apa Argeșului, aducînd zvon de veselie și tinerețe.

Pînă seara tîrziu a ținut serbarea zilei de 23 August în pădurea de lîngă Mihăilești.

Iar cînd căruțele și camioanele au început să se risipească, de departe, de foarte departe, se puteau vedea focurile de artificii, care prelungeau încă în noapte frumoasa sărbătoare a celei de-a 13-a aniversări a eliberării patriei de sub jugul fascist.

ION DRINCU

Pentru transformarea gospodăriilor agricole de stat în unități rentabile

BUCUR ȘCHIOPU
adjunct al ministrului Agriculturii și Silviculturii

Gospodăriile agricole de stat ocupă un loc important în formarea și dezvoltarea fondului central de produse agricole al statului. Pînă în 1960, contribuția lor anuală la fondul central al statului trebuie să ajungă la cel puțin 1.000.000 tone de cereale.

Congresul al II-lea al partidului a trasat gospodăriilor agricole de stat sarcina de a deveni în scurt timp mari producătoare de cereale, carne, lapte, ouă, semințe de soi și animale de prăsilă etc., gospodării agricole rentabile, model de gospodărire pentru țăranii muncitori din sectorul socialist și din sectorul individual.

Ca urmare a aplicării hotărîrilor Congresului al II-lea al P.M.R. și a măsurilor luate de plenara C. C. al P.M.R. din decembrie 1956, gospodăriile agricole de stat au obținut în acest an rezultate bune. Producția de lapte și de carne livrată statului în primul semestru al anului 1957 a fost cu 53% și respectiv cu 66% mai mare decît în perioada corespunzătoare a anului trecut; cantitatea de ouă livrate în primele șase luni este aproape egală cu întreaga cantitate predată în 1956.

Dar aceste succese trebuie considerate numai ca un început în cotitura hotărîtoare pe care gospodăriile agricole de stat trebuie să o realizeze în activitatea lor. În fiecare gospodărie agricolă de stat sînt mari rezerve care, folosite din plin, pot asigura fiecărei unități o sporire însemnată a producției și productivității muncii și, pe această cale, o înaltă rentabilitate.

★

În agricultură, pămîntul este principalul mijloc de producție. De măsura în care pămîntul este folosit rațional sau nu, depinde în cea mai mare parte nivelul producției agricole, nivelul prețului de cost și, ca urmare, nivelul rentabilității ramurilor agricole. Profilarea producției gospodăriei agricole de stat, extinderea culturilor de porumb și de grîu dau o bază solidă rentabilității acestor unități.

Mulți ani gospodăriile agricole de stat au avut o structură a culturilor extrem de variată și complexă, care cuprindea 30—40 de plante. Din cauza numărului mare de culturi, suprafețele ocupate cu grîu și în special cu porumb au fost mici. Structura complexă a culturilor a îngreunat specializarea gospodăriilor de stat, a dus la irosirea investițiilor în culturi nerentabile și a creat disproporții în dotarea parcului de mașini agricole. Volumul mic al producției de porumb care s-a datorat, în primul rînd, suprafețelor reduse ocupate de această cultură, nu a îngăduit dezvoltarea în măsura posibilităților a creșterii animalelor. Toate acestea au influențat negativ rentabilitatea producției din gospodăriile de stat.

Pentru a se asigura creșterea eficacității economice în folosirea pămîntului, precum și rentabilitatea gospodăriilor agricole de stat, s-au luat măsuri de simplificare a structurii culturilor, punînd accentul pe sporirea simțitoare a suprafețelor cultivate cu grîu și în special cu porumb.

STRUCTURA CULTURILOR FAȚĂ DE SUPRAFAȚA ARABILĂ ÎN G. A. S. — %

Culturi	1951	1952	1953	1954	1955	1956	plan 1957
Total arabil	100	100	100	100	100	100	100
cereale boabe	44,85	46,15	44,87	46,84	54,38	64,87	76,42
din care:							
— grîu + secară	22,45	20,75	17,34	19,75	26,96	40,18	41,80
— porumb	7,42	10,57	6,95	9,90	12,01	16,71	26,00

Din analiza structurii culturilor gospodăriilor agricole de stat în 1957 în comparație cu primul cincinal, rezultă că greutatea specifică a grîului și porumbului a crescut considerabil. În 1957 suprafețele însămînțate cu cereale boabe reprezintă peste 76% din totalul arabil, față de circa 44%, cît reprezentau în 1951, suprafețele însămînțate cu porumb reprezintă 26% din totalul arabil, față de circa 7% cît reprezentau în 1954. Trebuie subliniat că gospodăriile agricole de stat au depășit planul suprafețelor însămînțate cu porumb cu circa 10.000 ha punînd în valoare o parte a terenurilor din lunca inundabilă a Dunării.

Profilarea fiecărei gospodării agricole de stat trebuie să asigure folosirea rațională a terenului arabil, un echilibru economic rentabil în sectorul furajer și valorificarea economică a tuturor produselor ei. Aceasta cere în primul rînd lichidarea policulturii, prin menținerea a cel mult 5—6 culturi, care au cea mai bună eficiență economică și care pot asigura atît producția-marfă vegetală planificată cît și baza furajeră necesară dezvoltării creșterii animalelor. Pe lîngă grîu și porumb trebuie cultivate, în funcție de condițiile pedoclimatice specifice fiecărei gospodării, acele culturi care dau producții sigure și mari și care se pot mecaniza integral, cu aceleași mașini (de exemplu: mașini care servesc și la cultura grîului și a porumbului). În al doilea rînd fiecare gospodărie agricolă de stat trebuie specializată în creșterea animalelor — cu maximum 3 specii —, care să permită cea mai bună valorificare a bazei furajere specifice gospodăriei. În al treilea rînd este necesar ca îmbinarea ramurilor să fie astfel întocmită încît să asigure rentabilitatea gospodăriei fără investiții prea mari, folosirea cît mai rațională și mai uniformă a mașinilor și utilajelor, a brațelor de muncă, precum și restituirea de substanțe organice sub formă de gunoi în doze suficiente pentru creșterea fertilității solului. În al patrulea rînd, gospodăriile de stat specializate în producția de animale de rasă, material săditor, semințe trebuie eliberate de orice fel de alte sarcini care grevează asupra ramurii de specializare.

Profilul unei gospodării agricole de stat aflate în zona cerealieră sub un regim pluviometric moderat va fi, în liniile mari, acesta:

grîu 35% din terenul arabil
porumb 40% din terenul arabil
culturi diferite de nutrețuri 25% din terenul arabil (cu porumb siloz 1/3) și legume-zarzavaturi.

În gospodăriile agricole de stat, pe lîngă terenul arabil, se găsesc și pășuni, care asigură cantități importante de furaje necesare pentru creșterea unui număr însemnat de animale de producție: vaci, boi, scroafe. În general, în fiecare gospodărie de stat, la 100 ha. de teren arabil revin circa 12 ha. de pășune, care, conform calculelor, constituie baza alimentară pentru 15 vaci, 10 oi și 8 scroafe.

Socotind că o asemenea gospodărie agricolă de stat avînd profilul arătat mai sus realizează producțiile medii în ramurile cerealiere și zootehnică, ea va obține la fiecare sută de hectare următoarea producție-marfă: 70 tone de grîu, 70 tone de porumb, 22 tone de carne greutate vie, 50 tone de lapte și 0,5 tone de lînă. Această producție se poate obține cheltuind în medie 275.000 de lei; valorificată la prețurile stabilite prin plan, această producție va aduce gospodăriei un beneficiu de 110.000 de lei, adică mai mult de 1.000 de lei pentru fiecare hectar productiv.

Profilarea gospodăriilor agricole de stat, așa cum a fost stabilită, permite o specializare mai judicioasă a producției, îmbunătățirea aplicării agrotehnicii înaintate specifice fiecărei culturi și, ca urmare, creșterea producției și a rentabilității gospodăriei.

Dacă apreciem rentabilitatea la hec-

(Continuare în pag. a 4-a)

Al 16-lea raion cu agricultura complet cooperativizată

Oamenii muncii din satele raionului Slobozia au întîmpinat măreața zi de 23 August cu o nouă și însemnată victorie: terminarea cooperativizării agriculturii. Slobozia are cinstea de a fi al doilea raion din regiunea București și al 16-lea din țară cu agricultura complet cooperativizată.

Munca perseverentă și îndelungată desfășurată de organele de partid și de stat din raion a făcut ca tot mai mulți țărani muncitori individuali să rupă cu munca de unul singur, pe fîșii înguste de pămînt, și să vină cu încredere în marea familie a colectiviștilor și întovărășiților.

Faptul că toate cele 21.950 de familii stăpîne a 83.650 ha lucrează laolaltă în 38 de gospodării colective și 31 întovărășiri agricole dovedește cu putere că mase din ce în ce mai largi de țărani muncitori urmează drumul luminos arătat de partid, drumul muncii în comun.

Prin victoria obținută, raionul Slobozia va da cu siguranță țărănimii muncitoare un nou imbold de a mări neîncetat sectorul socialist cooperatist al agriculturii, chezășie a construirii socialismului în satele noastre.

Să grăbim treierișul, — să pregătim recolta viitoare

Măsuri ce nu suferă întîrziere

În ultimele zile, treierișul păioaselor a continuat să se desfășoare cu intensitate sporită în numeroase regiuni, cu deosebire în cele din sudul țării. În afară de mici suprafețe, la gospodăriile agricole de stat din regiunea București treierișul este acum terminat. Sînt de asemenea pe terminate cu treierișul și regiunile Galați și Constanța. Tot astfel, avansate în ceea ce privește executarea acestei lucrări sînt regiunile Ploești, unde pînă acum cîteva zile s-a treierat peste 90 la sută din recoltă, Timișoara, Iași, Craiova și Bacău.

Potrivit datelor centralizate la Ministerul Agriculturii și Silviculturii se semnalează încă o serioasă rămînere în urmă a treierișului în Regiunea Autonomă Maghiară, unde pînă la 20 august s-a treierat abia 28 la sută din recoltă, precum și în regiunile Stalin, Cluj, Hunedoara și Baia Mare. Este adevărat că ploile căzute în ultima vreme au stînjenit desfășurarea normală a treierișului în aceste regiuni. Nu este însă mai puțin adevărat că în numeroase comune din cuprinsul regiunilor mai sus amintite batozele funcționează cu mari întreruperi datorită deselor defecțiuni care se ivesc, iar transportul snopilor la arii se face cu multă încetineală.

În zilele care urmează, trebuie luate măsuri care să ducă la grăbirea treierișului, în special în regiunile din nordul țării, pentru a se evita pierderea unor cantități apreciabile de recoltă.

În ultimul timp, s-a intensificat de asemenea și lucrările de pregătire a recoltei din anul viitor. Pînă la data de 20 august, s-au făcut arături de vară pe mai mult de 1.166.000 ha, executarea acestei lucrări fiind mai avansată în regiunile Oradea, Baia Mare, Timișoara și Stalin. Totuși, trebuie arătat că în numeroase regiuni și mai ales în Iași, Galați, Pitești, Bacău, efectuarea arăturilor se desfășoară într-un ritm îngrijorător de încet.

În vederea însămînțărilor cerealelor de toamnă au mai fost luate și alte măsuri. Așa, bunăoară, în regiunea Suceava, Galați, Constanța, Pitești, Baia Mare gospodăriile colective au terminat alegerea celor mai potrivite terenuri pentru însămînțarea grîului de toamnă. Această lucrare este în curs de desfășurare și în alte regiuni, fiind mai avansată în sectorul cooperatist.

De asemenea, sînt în curs de organizare centrele de condiționat și tratat semințe. În unele locuri unde această lucrare este mai înaintată, s-a trecut de-acum la condiționarea semințelor. Astfel, în regiunea Constanța au fost condiționate 6.500 tone de semințe, în regiunea Timișoara 2.000 tone, iar în regiunea Bacău 1.200 tone.

Sîntem la sfîrșitul verii. Peste puțin timp va începe perioada însămînțărilor de toamnă. Succesul lucrărilor care vor trebui executate în această perioadă depinde de pregătirile ce se impun a fi făcute încă de pe acum. De aceea, este necesar să se intensifice peste tot locul ritmul de executare a arăturilor, să se grăbească acțiunea de organizare a centrelor de condiționare și tratare a semințelor. Organele agricole și activiștii sfaturilor populare au datoria să se preocupe cu simț de răspundere de organizarea schimbului de semințe, astfel ca fiecare gospodărie țărănească să aibă asigurată întreaga cantitate de sămînță corespunzătoare pentru însămînțările din toamna ce vine.

Au terminat arăturile de vară

Pe întinsa tarla din apropierea sediului gospodăriei agricole de stat Rîmnicu Sărat 6 tractoare lucrau de zor la arăturile de vară. Mecanizatorii Botea Gheorghe, Mocanu Constantin, Racovițeanu Gheorghe au fost tot timpul în fruntea întrecerii.

În fiecare zi, ei au reușit să-și depășească norma cu aproape un ha, făcînd lucrări de cea mai bună calitate.

Îngrijindu-și bine mașinile și folosind din plin timpul bun de lucru, în cinstea zilei de 23 August, ei au terminat arăturile de vară pe întreaga suprafață planificată.

În prezent, vrednicii mecanizatori ai acestei gospodării de stat au trecut la revizuirea semănătorilor, în vederea viitoarelor lucrări agricole.

CAZAN ȘTEFAN
corespondent

Elevator instalat la batoză

În fiecare dimineață din zori cînd soarele încă nu a răsărit, pe aria gospodăriei agricole colective din comuna Calbor, raionul Făgăraș, se poate vedea o activitate vie. Se treieră din plin. Batoza este alimentată pe ambele părți, din șire făcute din vreme, astfel încît treieră cu întreaga sa capacitate de lucru. Ce-va mai mult batoza a fost prevăzută cu un elevator de paie care le ridică și le transportă la 25—30 de m. de mașină. De aci paiele sînt luate de numai 2—3 femei și așezate în șire. Prin introducerea acestui elevator construit la S.M.T. Făgăraș, se face o mare economie scutindu-se munca a 10 oameni care pînă acum lucrau numai la tîrîșuri. Datorită bunei organizări a muncii, în cinstea zilei de 23 August treierișul a fost terminat.

Printre cei care s-au evidențiat în mod deosebit la terminarea treierișului grîului, — în afară de tractoristul Gheorghe Schuller, au fost și colectiviștii Ion Baloș, Ana Dîrlozea, Florea Chirpoș, Viorica Precup.

ION GAINA
corespondent

Cînd batozele sînt prost reparate

În comuna Cogealac, regiunea Constanța, treierișul grîului este mult întîrziat, deși aci sînt repartizate nu mai puțin ca 13 batoze. Pe lîngă slaba organizare a muncii cauza principală a acestei stări de lucruri constă în defectarea batozelor aproape la fiecare două-trei ore. Nu este greu de arătat de ce garniturile de treier funcționează atît de defectuos. În primul rînd, unele dintre ele au fost aduse pe arie nereparate.

Alte batoze s-au dovedit a fi prost reparate, fapt ce dă acum mult de lucru mecanizatorilor. Colectiviștii și întovărășiții din această comună sînt pe drept cuvînt nemulțumiți de felul cum S.M.T.-ul acordă asistență tehnică mecanizatorilor care deservesc batozele.

Este de datoria conducerii S.M.T.-ului Cogealac să ia măsuri de îndată ca atelierul mobil și cîțiva mecanici destoinici să asigure buna funcționare a batozelor, încît treierișul să fie terminat și în această comună, în cel mai scurt timp.

S-A SCHIMBAT FAȚA SECȚIEI NOASTRE

Era prin anul 1949, cînd am fost numit în funcția de șef de secție la cea mai mare gospodărie de stat din Drăgășani.

Nu mi-a fost deloc ușor să organizez munca în această secție, căci erau în centrul gospodăriei: plantații de port-altoi, pepinieră de viță, vie, crame, laboratoare, culturi de cîmp pe mai bine de 90 de hectare, cuptor de uscat prune, sector zootehnic.

O duceam greu și în privința mijloacelor de lucru.

M-a chemat atunci în birou tov. Ion Aslan, directorul gospodăriei, care mi-a spus:

— Este nevoie [illegible] să ne apropiem oamenii. Trebuie deci să te străduiești să le pui la îndemînă mașinile și uneltele bine pregătite, să te îngrijești de casa și de hrana lor, și să organizezi munca în așa fel, încît să fii peste tot locul, de dimineața pînă seara. Nu-i lucru ușor, știu. Dar noi, organizația de bază, o să te ajutăm. Să ai încredere în puterea ta de muncă.

M-am apucat pe treabă. Am făcut socoteala cu brigadierii, cîți oameni ne trebuie la grajduri, la pepiniera de viță, la cele 105 hectare cu vie pe rod. Am mai [illegible] și am stat de vorbă cu viticultorii de nădejde. Am ales oamenii cinstiți și pricepuți. În scurtă vreme, ne-am asigurat brațe de muncă. Cu mijloacele pe care le aveam la îndemînă, am amenajat dormitoare. [illegible] Am făcut inventarul utilajului. Am stat de capul mecanicilor și s-a reparat așa cum trebuie pînă și ultimul vermorel și ultima foarfecă de vie, care stăteau aruncate de multă vreme. Trebuie să spun că auzind despre schimbarea lucrurilor la secția noastră, au început să se „urnească" și celelalte secții ale gospodăriei, de la Gușoeni și Dealul Olteț, străduindu-se să ne urmeze pilda.

În primii ani, via pe rod ne-a dat recolte prea bune. Foștii moșieri [illegible] lăsaseră viile în paragină. Trebuiau completate golurile. Era nevoie să facem lucrări suplimentare care cereau mult timp și multă trudă. În acești ani, am stat de vorbă, de multe ori, cu brigadierii Burugă Gheorghe, căruia i se repartizase 43 de hectare cu vie, cu Marin Predescu, care îngrijea de cîte 28 de hectare cu vie mai îndepărtate, și cu alții. Cînd era nevoie, mergeam la stațiunea I.C.A.R. și mă sfătuiam cu tehnicienii.

Intre timp, plantația de port-altoi a secției ni s-a mărit la 44 de hectare. Am constituit două brigăzi pentru pepiniera de viță, una condusă de Popescu Marin (la 12 hectare) și alta de Duțu Ilie (la 18 hectare).

Străduindu-ne să facem lucrările la vreme, în special cele de întreținere, în ultimii ani am îndeplinit și depășit cu mulți procente planul de producție la școala de viță portaltoi. În 1956, de exemplu, în loc de 8 milioane coarde butași cît era planul, am dat 16 milioane de coarde. Pentru depășirea planului în procent de 86 la sută, brigadierii au primit premii în valoare de 12 mii de lei, iar muncitorii în valoare de 40 de mii de lei. Anul trecut, în viile pe rod, recolta n-a fost prea bună, din cauza unui puternic atac de mană. Totuși, ea a fost superioară celei din gospodăriile colective și întovărășirile ca să nu mai vorbim de individuali, unde în unele locuri nu s-a recoltat mai nimic. Anul acesta, atît plantația de port-altoi cît și școala de viță ne promit rezultate și mai bune ca anul trecut. În ceea ce privește viile pe rod, am executat cu mult mai mare de completări în goluri, am sporit altoirile în verde, făcînd marcotaj semi-verde la viile sub [illegible] în timpul vegetației. Pînă la sfîrșitul lunii iulie am prășit via de trei ori și i-am dat nu mai puțin de șase stropiri. Pentru a combate oidiumul, am executat prăfuirea cu floare de sulf, folosind „tarpile" — pulverizatoare de mînă.

Munca în vii nu ne-a făcut să neglijăm însă nicidecum lucrările în cîmp. Anul acesta secția pe care o conduc și-a terminat prima pe gospodărie recoltatul și treieratul păioaselor. Ne-am bucurat din inimă cînd am făcut socoteala roadelor obținute: pe 10 hectare cu grîu am dobîndit 2200 kg. la hectar, în loc de 1400 kg. cît era planul; pe 17 hectare cu ovăz am recoltat 1800 kg. la hectar în loc de 1200 kg cît era planul; pe cinci hectare cu borceag am dobîndit 800 kg. la hectar în loc de 500 kg cît era planul. Recolte bogate obținem și pe cele 16 hectare cu porumb siloz, pe alte cinci hectare cu porumb, pe cinci hectare în grădina cu legume, pe 14 hectare cu trifoi și pe 9 hectare cu lucernă.

Asigurînd o bună bază furajeră animalelor secției, noi am îndeplinit planul semestrial la lapte atît la producția-marfă cît și global și l-am depășit.

Și aspectul secției s-a schimbat. Azi nu se mai poate vorbi de o simplă viță și cîteva acareturi [illegible]. Secția noastră a devenit [illegible]. În cursul ultimilor ani, sporirea producției și creșterea nivelului de trai al muncitorilor ne-au determinat să cerem conducerii gospodăriei să planifice și ridicarea a numeroase construcții. Astfel, au fost construite, între altele, un complex de forțat vițe altoite, o pivniță cu o capacitate de 10 vagoane de vin (terminată anul trecut), o sală de turnare prevăzută cu utilajul respectiv și un cabinet agrozootehnic.

Pentru nevoile muncitorilor au fost date în folosință un grup social compus din cinci dormitoare și un pavilion cu cîte 10 camere, băi și anexe sanitare. Am mai construit încă o sală, prelungind cantina și amenajînd-o cu mesele de care era nevoie. În sfîrșit, la brigăzile conduse de tovarășii Burugă și Dinculescu am amenajat dormitoare pentru cel puțin 200 de muncitori.

A crescut în același timp și utilajul secției noastre. Anul trecut, am montat două complexe moderne pentru vinificat, acționate cu electro-dinam. Am mai primit un tractor „Stalineț" cu plug de desfundat la 60 de centimetri adîncime, necesar la pepinieră.

Muncitorii noștri, în rîndul lor, și-au ridicat calificarea profesională. Datorită acestui fapt, tractoristul Chivulescu Haralambie, de pildă, în dorința de a contribui la creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost, a făcut anul acesta o importantă inovație: a adaptat la plugul P.P.-5, două rarițe pentru confecționat biloane, realizînd astfel mari economii de bani și de muncă.

Preocuparea noastră pentru ridicarea nivelului cultural și profesional al muncitorilor din secție poate fi apreciată, de altfel, și din faptul că la clubul amenajat în cea mai frumoasă clădire a noastră se află o bibliotecă de cîteva mii de volume literare și agrozootehnice. Clubul mai este înzestrat cu pian, acordeon, mese de tenis de masă, șah și altele. Alături de club, s-a amenajat și o grădiniță pentru copiii muncitorilor. Ți-e mai mare dragul să-i vezi pe prichindeii noștri cîntînd ori jucîndu-se, luînd masa sau pregătindu-se pentru odihna de noapte, sub supravegherea educatoarei Bălașa.

Ne-am străduit mereu să ne menținem fruntași pe gospodărie, în întrecerea cu celelalte două secții, de la Gușoeni și Dealul Olteț. Pînă acum, pot spune, că secția mea este, cum zic bănățenii, „frunceșa".

Sînt fericit că în acest an, cu prilejul Congresului A.S.I.T., — pentru rezultatele dobîndite în producție — am fost decorat cu „Medalia Muncii". Dorința mea cea mai fierbinte este aceea de a munci și pe viitor cu aceeași rîvnă și a-mi găsi totodată și timp pentru a-mi da examenele necesare dobîndirii titlului de inginer agronom.

CIOCIRLAN ION
șeful secției I a gospodăriei de stat Drăgășani — regiunea Pitești

Batozarul

Seara, cînd batoza își încetează cîntecul, se întorc spre case, pe drumul prăfuit de țară, colectiviștii din Poarta Albă. Seara, cînd stelele încep să răsară de-asupra pămîntului dobrogean încă încins de dogoarea zilei, la aria gospodăriei agricole colective „Ecaterina Varga", alături de paznicii de noapte, mai întîrzie un om, de statură mijlocie, cu chipul parcă dăltuit, cu ochii mari și pătrunzători. Pașii lui se învîrtesc cu rost în jurul uriașei batoze. Ochii cercetează cu luare aminte fiecare mădular al batozei, iar miinile string ici și colo fie roțile dințate, fie sitele sau roțile mai mari. Astfel, în pragul fiecărei seri, batozarul Stancu Mincu caută să se încredințeze că în viața batozei totul este normal și că a doua zi cîntecul ei vestitor de belșug va porni să se reverse cu dărnicie peste întinderile stepei.

Este timpul să plece spre sat. Pe același drum prăfuit îi calcă pașii. „Pămîntul a fost darnic, gîndește el. Casele ne vor fi îmbelșugate. Numai noi să ne ținem de treabă".

„Numai noi să ne ținem de treabă"! Așa a spus Stancu Mincu întotdeauna, de cînd s-a înscris în gospodărie și pînă astăzi. A cunoscut el prigoana stăpînilor de moșii, a îndurat îndeajuns lipsuri și foame. Îi era vatra săracă și gîndea că n-are să fie chip în aș rostui copiii.

Cum putea să stea Stancu Mincu deoparte, atunci cînd soarele unei alte vieți răsărise așa de aproape! S-a înscris în gospodărie și cu alți oameni din Poarta Albă au strîns la un loc 741 ha de teren arabil și 14 ha de grădină.

De atunci au trecut cîțiva ani. Lui Stancu îi era dragă batoza. A fost trimis la școală și în fiecare an el îngrijește de arie.

Erau încă holdele verzi, cu macii în floare, cînd Stancu Mincu a pornit din zori la stația de mașini de la Castelu. Vroia să vadă batoza ce fusese repartizată gospodăriei, să o cerceteze, să fie gata la recoltare. De atunci ea a treierat zilnic 10.000 kg. de boabe. Cifra aceasta nu este întîmplătoare. Ea se datorește desigur elanului colectiviștilor, dar și batozarului Stancu Mincu, a cărui ureche cunoaște de departe cea mai mică pricină de stricăciune a batozei.

Il iubesc mult oamenii pe Stancu Mincu. Harnic și priceput, bun tovarăș și înțelept sfătuitor, el stă în fruntea colectiviștilor prin exemplul muncii și comportării sale. De aceea comuniștii din comună l-au ales secretar al organizației de bază. Dar și familia sa este un model în viața satului. Stancu Mincu are șase copii. Dintre aceștia trei sînt tractoriști, iar o fată colectivistă.

După o zi de muncă l-am întîlnit sub umbrarul gospodăriei și am stat de vorbă. Nu am aflat multe lucruri despre dînsul. Lui Stancu Mincu nu-i place să vorbească despre el. A doua zi însă, în zori, l-am putut afla la arie, lîngă batoză. N-a fost mai comunicativ nici de astă dată dar au vorbit îndeajuns de convingător pașii săi, care n-au stat o clipă, miinile sale coborîte în aurul grînelor, atenția cu care sorbea cîntecul batozei. În schimb colectiviștii mi-au spus cu dragoste și căldură în glas: Stancu Mincu este un batozar priceput și harnic și mai ales un om cum rar întîlnești.

NICOLAE NASTA

Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu" decorat cu Ordinul Muncii clasa I-a

Printr-un decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale a fost conferit Ordinul Muncii clasa I, Institutului Agronomic „Nicolae Bălcescu" din București pentru activitatea rodnică și îndelungată de peste 100 de ani în domeniul pregătirii cadrelor necesare dezvoltării agriculturii, în munca de cercetare științifică, precum și pentru contribuția dată la transformarea socialistă a agriculturii.

Alte 26 de apartamente

Pe locul unde înainte vreme era numai cîmpie întinsă cît vezi cu ochii, azi, nu departe de sediul gospodăriei de stat „Dr. Alexandrov", regiunea Galați, se înalță zeci și zeci de noi construcții, necesare locuințelor muncitorilor și funcționarilor.

De curînd, au fost date în folosință alte 26 de apartamente individuale (dintre care o parte se văd în fotografia de față).

Ce să citim

x x x Documente din istoria Partidului Comunist din Romînia, vol. IV. (E.S.P.L.P., 8,75 lei).

B. Delavrancea: Teatru. (E.S.P.L.A. — Biblioteca pentru toți). 5,50 lei.

Mihail Lungeanu: Pădurarul Stoichiță. (E.S.P.L.A. — Colecția „Albina"). 2 lei.

Silvia Magi Bonfanti: Speranța. (Ed. Tineretului) 5,75 lei.

x x x Indreptarul radioamatorului. (Ed. Tehnică). 18 lei.

P. Cireșeanu, C. Ciolacu: Căi de economisire a materialului lemnos pe șantiere (Ed. C.C.S.) 2,70 lei.

A. Nicolae, I. Dragulin: Culturi forestiere pentru ameliorarea terenurilor degradate și neproductive. Ed. Agro-Silvică de Stat.

DISCUȚII

Invățămintele a patru ani de experiențe

— Cîteva observații asupra epocii optime pentru însămînțatul grîului de toamnă în cîmpia Banatului —

Socotim că acum cu prilejul discuției pornite pe tema „Cînd trebuie însămînțat griul de toamnă", este momentul potrivit să aducem la cunoștința cultivatorilor bănățeni rezultatele cercetărilor noastre cu privire la alegerea momentului optim pentru însămînțarea griului, sfătuindu-i totodată să le aplice cu încredere în practică.

Intr-o experiență cu o durată de 4 ani (1949—1953), în care s-a urmărit felul cum diferă producția griului de toamnă din soiul Odvoș 241, semănat la diferite date, s-a obținut următoarele rezultate:

Data semănatului	Producția medie în kg la ha pe 1949-1953
15—20 sept.	—
30 sept.—3 oct.	2 297
14 oct. — 20 oct.	2.324
31 oct.—6 noiembrie	2.250
15 noiemb.—22. noiemb.	1.576

Din datele de mai sus rezultă că cea mai mare producție s-a obținut prin însămînțarea griului între 14—20 octombrie. Intîrzierea cu două săptămîni peste această dată a dus la scăderea producției cu 74 kg la ha; cultura însămînțată și mai tîrziu, după 15 noiembrie, a dat cu 748 kg mai puțin la ha. Deoarece recoltele obținute prin semănatul în luna octombrie sînt apropiate și micșorarea mai puternică a producției apare numai atunci cînd întîrziem lucrarea după primele zile ale lunii noiembrie, putem considera toată luna octombrie ca prielnică pentru semănatul griului de toamnă în cîmpia Banatului.

In cadrul acestui interval însă alegerea momentului optim pentru începerea semănatului trebuie făcută ținîndu-se neapărat seama de condițiile climatice caracteristice fiecărui an agricol. Afirmăm acest lucru deoarece într-o altă experiență făcută tot în acești 4 ani s-a constatat că producția griului de toamnă semănat la 1 și la 15 octombrie a diferit mult în funcție de mersul vremii.

Toamnele anilor 1949 și 1952 au avut un caracter umed, ploios, căzînd în medie 134 mm. precipitații în perioada precedentă semănatului (iulie—septembrie), pe cînd în anii 1950 și 1951 toamnele au fost sărace în precipitații. Producțiile medii obținute în acești 4 ani arată că rezultatele cele mai bune au fost obținute atunci cînd însămînțatul griului s-a făcut în prima parte a lunii octombrie în cazul toamnelor ploioase, și mai tîrziu, în a doua jumătate a acestei luni, dacă timpul a fost secetos.

In cîmpia Banatului o influență mare asupra griului semănat la diferite epoci o are și temperatura. Iarna timpurie oprește creșterea din toamnă a cerealelor ducînd la scăderea producției griului semănat tîrziu. In schimb toamna lungă și caldă și iarna blîndă permit obținerea unor recolte bune chiar și acolo unde semănăturile au fost mai întîrziate.

Alegerea epocii de semănat trebuie făcută diferențiat nu numai în funcție de mersul vremii, ci și de planta premergătoare, gradul de fertilitate a solului ș.a.m.d.

Din această scurtă comentare a rezultatelor se pot desprinde următoarele concluzii:

Pentru cîmpia Banatului datele calendaristice arătate la început pot servi doar ca orientare în începerea și terminarea semănatului. In cadrul fiecărei gospodării, la alegerea datei semănatului trebuie să se țină seama de mersul timpului, felul de pregătire a terenului și fertilitatea solului, gradul de mecanizare ș.a.m.d.

In toamnele secetoase, o problemă grea dar de foarte mare importanță pentru obținerea unei recolte bogate de grîu este buna pregătire a terenului. In astfel de condiții trebuie să începem semănatul pe terenurile unde s-a realizat o lucrare corespunzătoare solului. Semănatul într-un pămînt prost lucrat poate avea, îndeosebi în anii cu ierni aspre, urmări foarte rele asupra recoltei.

In anii cu ploi suficiente este recomandabil să se înceapă semănatul pe tarlalele cu fertilitate slabă și să se continue pe cele mai bogate.

In ceea ce privește semănatul timpuriu, părerea noastră e că în Banat acest lucru poate avea urmări nedorite, deoarece expune cultura atacului dăunătorilor (îndeosebi al muștei de Hessa): pe de altă parte, dacă toamna este lungă, griul intră prea puternic crescut în iarnă, suferă de boli criptogamice la desprimăvărare și rezistă slab la cădere.

Nu este bine nici să se întîrzie cu însămînțarea, deoarece în felul acesta plantele intră firave sau nerăsărite în iarnă, înfrățesc slab și sînt mai expuse atacului de rugină și pălirii (șiștăvirii).

Ing. GHEORGHE ȘIPOȘ
de la stațiunea experimentală I.C.A.R.-Lovrin
regiunea Timișoara

Cînd recomandăm să se însămînțeze grîul de toamnă în regiunea Craiova

Temperatura și umiditatea au un mare rol în stabilirea timpului favorabil începerii însămînțării griului de toamnă. Practic, s-a constatat că în condiții normale de umiditate, griul răsare rapid și uniform atunci cînd temperatura medie a aerului este cuprinsă între 10-12° C.

Din observațiile Institutului Meteorologic rezultă că în cîmpia Olteniei dispariția temperaturii mijlocii zilnice de 10°C are loc între 21-31 octombrie în partea centrală a regiunii, 1-10 noiembrie în raioanele sudice și 11-20 octombrie în nordul regiunii (zona submuntoasă).

In regiunea Craiova ivirea primelor brume sau înghețuri de toamnă (cînd se creează condiții prielnice pentru începerea iarovizării griului) corespunde cu datele la care dispare temperatura medie de 10°C. Datele climatologice arată însă că timp de 20-30 de zile, temperatura medie a aerului nu scade sub 5° C, creîndu-se astfel condiții relativ bune pentru creșterea plantelor pînă la 11-20 noiembrie în centrul și nordul regiunii și pînă la 21-30 noiembrie pe o fîșie îngustă așezată de-a lungul Dunării. Temperaturile mijlocii zilnice de 0°C sau mai scăzute își fac apariția abia după 50-60 de zile, timp în care plantele pot să se călească și să adune substanțele de rezervă necesare iernarii.

Spre a se stabili momentul cel mai potrivit pentru însămînțatul griului de toamnă în funcție de condițiile de climă specifice regiunii, au fost făcute în cadrul stațiunii noastre în anii 1946, 1947, 1950 și 1951 cîteva experiențe.

Iată rezultatele obținute:

Data semănatului	Producția în kg boabe la ha
1 septembrie	1.422
15 „	1.545
1 octombrie	1.641
10 „	1.721
20 „	1.633
1 noiembrie	1.508
15 „	1.248

Analizînd aceste date am ajuns la concluzia că pentru raioanele din sudul și centrul regiunii Craiova epoca optimă pentru însămînțarea griului de toamnă este cuprinsă, în anii cu condiții normale, între 1-20 oct. In raioanele nordice, semănatul poate fi început cu 5-10 zile mai devreme.

In ceea ce privește întîrzierea însămînțatului peste 20 octombrie, observațiile făcute la stațiunea noastră arată că în felul acesta se obține o răsărire neuniformă și tîrzie (uneori răsărirea are loc primăvara) plantele n-au cînd să-și formeze un sistem radicular viguros, iar masa foliară redusă nu poate asigura înmagazinarea suficientă a substanțelor hrănitoare de rezervă necesare iernarii.

Nici semănatul prea devreme, cu mult înainte de epoca optimă, nu este potrivit. Semănăturile prea timpurii favorizate de timpul călduros și umed cresc puternic în toamnă, nu adună destule substanțe de rezervă (zaharuri, glucide) în nodul de înfrățire, ceea ce face ca rezistența plantelor la îngheț să fie scăzută. In cazul cînd gospodăria respectivă nu are forțe de lucru suficiente, pentru a nu se întîrzia cu însămînțatul griului, lucrarea poate fi începută cu cîteva zile înainte de epoca optimă.

Deoarece în regiunea Craiova se întîlnesc destul de des ani cu toamne secetoase, este necesar ca la stabilirea epocii optime pentru semănatul griului să ținem seama și de gradul de umiditate a pămîntului.

Semănatul griului la vremea potrivită poate aduce recolte bogate numai dacă este făcut într-un pămînt bine lucrat și cu umiditate suficientă. De aceea sîntem de părere ca atunci cînd terenul este prea uscat, semănatul să se facă după o ploaie.

Ținînd seama de variația mare a condițiilor de climă de la un an la altul, precum și de faptul că în articolul de față s-a tratat numai una din măsurile agrotehnice de care depinde sporirea producției la griul de toamnă, subliniem că indicațiile date vor fi cu atît mai folositoare, cu cît ele vor fi aplicate în funcție de caracteristicile fiecărui raion sau comune în parte.

Ing. CONST. PATRAȘCOIU
de la stațiunea experimentală I.C.A.R. Studina, regiunea Craiova

In regiunea Constanța ritmul însilozării nutrețurilor trebuie intensificat

Datorită condițiilor de climă specifice din vara acestui an, în unele regiuni și raioane porumbul furajer destinat pentru siloz a ajuns mai devreme în faza de coacere lapte-ceară, adică atunci cînd este numai bun de însilozat. Pentru aceasta, era de așteptat ca organele agricole de la sfaturile populare, precum și cele din unitățile agricole de stat, cooperatiste și S.M.T.-uri să mobilizeze toate forțele pentru însilozarea la timp a porumbului furajer. Din păcate însă situația de pe teren ne îndreptățește să nu fim nici pe departe mulțumiți cu rezultatele obținute pînă acum. Astfel, în regiunea Constanța, pînă la 15 august — după datele primite de la secțiunea agricolă regională — în raioanele Băneasa și Tulcea nu se însilozase nici o tonă de porumb furajer. Chiar și în celelalte raioane unde este dezvoltată creșterea animalelor, ca de pildă, raioanele Hîrșova, Medgidia și Fetești, se însilozaseră pînă la aceeași dată cantități neînsemnate de porumb furajer.

Mai mult, în raioanele sus amintite datorită timpului secetos o parte din cultura porumbului destinat pentru producția de boabe a fost compromisă. Se impunea deci ca organele agricole să mobilizeze toate forțele pentru însilozarea masivă a acestor suprafețe identificate în gospodăriile colective și gospodăriile de stat. Acest lucru nu s-a făcut decît în foarte mică măsură.

Oare ce mai așteaptă organele agricole din raioanele Fetești și Medgidia pentru a lua măsurile corespunzătoare? Își închipuie că numai prin cele cîteva demonstrații practice — așa cum au început să procedeze — se poate realiza sarcina totală de însilozare? Din constatările de pe teren reiese că în unele gospodării colective din raionul Fetești, cum este, de pildă, cazul în comuna Strachina, sînt identificate peste 100 de ha. porumb din cultura pentru boabe compromisă. La fel stau lucrurile și în gospodăriile colective Kirov, Kogălniceanu, Săveni, Gura Ialomiței și Luciu, ca și în gospodăriile colective din raionul Medgidia (Sibioara, Gura Dobrogei, Grădina, Remus Opreanu, Peștera etc.).

Nici în ceea ce privește asigurarea spațiului necesar pentru însilozarea nutrețurilor situația nu este prea bună. Astfel, în raioanele Medgidia și Fetești, pînă în prezent silozurile existente satisfac necesitățile de însilozare doar în procent de 20 la sută. Trebuie arătat, de asemenea, că și gospodăriile din regiune stau la fel de slab cu însilozările. Pînă la data de 22 august, ele însilozaseră abia 15.000 tone de porumb furajer, ceea ce reprezintă doar 10 la sută din sarcina totală de nutrețuri ce trebuie însilozate.

Cum oare puteau fi obținute rezultate mai bune la însilozări în gospodăriile de stat, atît timp cît unii tehnicieni din cadrul trustului regional Gostat stau mai mult în birouri, în plină campanie? După părerea tov. Răileanu, inginerul șef al trustului, se pare că lucrurile se desfășoară bine în ceea ce privește acțiunea de însilozare. In realitate, situația e cu totul alta. In unele gospodării de stat ca Țăndărei și Fetești, bunăoară, n-au fost însilozate pînă la data de 18 august nici măcar cîteva tone.

Se pune întrebarea firească: a analizat oare conducerea trustului Gostat Constanța (director Dumitru Pîrvu) modul cum s-a organizat și cum se desfășoară acțiunea de însilozare a nutrețurilor în gospodăriile de stat?

Timpul este mult întîrziat. Se impune de urgență ca organele agricole de la regiune, raioane, gospodării de stat, gospodării colective și S.M.T.-uri să mobilizeze toate forțele existente în această acțiune importantă. Nu trebuie uitat aportul pe care poate să-l aducă în această privință tineretul care lucrează în unitățile agricole de stat și gospodării colective. Pentru aceasta organele agricole au datoria să îndrume în permanență tineretul în acțiunea de însilozare a nutrețurilor. Este necesar ca organele agricole regionale, raionale și comunale să ia măsuri corespunzătoare pentru a se asigura din vreme și spațiul de care este nevoie pentru însilozarea nutrețurilor, în așa fel ca o dată cu porumbul destinat pentru siloz să se însilozeze și culturile de pe suprafețele cu porumb compromise.

Ing. TRAIAN BÎLBÎIE

PESTE 100 DE VAGOANE DE FURAJE INSILOZATE

Pentru a asigura animalelor pe timpul iernii un nutreț de bună calitate, muncitorii și tehnicienii de la gospodăria agricolă de stat Grabăț, din regiunea Timișoara, au hotărît să însilozeze anul acesta 350 de vagoane de furaje, adică cu 140 de vagoane mai mult ca în anul trecut.

La început, treaba aceasta nu părea de loc ușoară. Dacă pentru tocarea unei asemenea cantități de furaje s-ar fi folosit numai cele două tocători R.S.-4 existente în gospodărie, ar fi însemnat ca însilozarea să se prelungească pînă tîrziu, în iarnă.

Această problemă l-a frămîntat mult timp pe tov. inginer Gh. Găneșan. In cele din urmă el a găsit rezolvarea problemei transformînd și adaptînd o batoză reformată în tocătoare de nutreț. In felul acesta, însilozarea furajelor a putut fi începută în gospodărie o dată cu treierișul. La început, s-a folosit numai batoza transformată cu care se tocau cîte 4 vagoane pe zi. Apoi, au fost puse în funcție și cele două tocători, reușindu-se astfel să se însilozeze zilnic între 6—7 vagoane de porumb furajer.

Pînă în prezent, au fost însilozate în această gospodărie peste 100 de vagoane de porumb și 5 vagoane de borceag masă verde. In curînd, urmează să se pună la murat recolta de pe 2 ha. de morcovi furajeri, de pe un ha. cu bostani furajeri, precum și coletele de la sfecla de zahăr.

La însilozarea furajelor s-au evidențiat în mod deosebit tractoristul Ion Horn, muncitorii Klobztein Matei, Klein Margareta, Ana Osmarc, Arthur Stubert și Iosif Mersbac.

C. VASIA

Crește schimbul de mărfuri dintre oraș și sat

In anul 1956, volumul total al mărfurilor vîndute la sate prin cooperativele sătești a fost de peste două ori mai mare față de anul 1950. Printre altele au fost desfăcute de aproape cinci ori mai multe cărămizi, de peste trei ori mai multă încălțăminte de piele, cu 78 la sută mai multe țesături de lînă, cu 50 la sută mai multe țesături de mătase, de aproape patru ori mai multe tricotaje și altele. Față de anul 1955, desfacerea de mărfuri prin cooperativele de consum în mediul rural a crescut cu 15 la sută la țesăturile de lînă, cu 20 la sută la țesăturile de mătase, cu 24 la sută la confecții, cu 63 la sută la încălțămintea de cauciuc etc. De asemenea, în perioada 1954—1956 s-au vîndut la sate și circa 70.000 de aparate de radio, 55.500 de biciclete, 22.700 de mașini de cusut, 12.500 de patefoane și altele.

Din realizările obținute în primul semestru din acest an și potrivit planificării, în 1957 valoarea tuturor mărfurilor ce vor fi vîndute populației sătești prin cooperativele de consum va spori cu peste 1 200.000.000 lei, față de desfacerile anului trecut.

In semestrul II al acestui an, unitățile cooperativelor de consum urmează să primească spre desfacere cu 16 la sută mai multe confecții, cu 71 la sută mai multă cărămidă, cu 45 la sută țiglă, cu 38 la sută carton asfaltat, cu 60,1 la sută mai mult ciment etc., față de cantitățile vîndute în a doua jumătate a anului trecut.

Achiziții, contractări și preluări de produse vegetale

Contribuția cooperației de consum la aprovizionarea cu legume a orașelor și centrelor muncitorești a fost în semestrul I din acest an cu 161 la sută mai mare decît în semestrul I al anului 1956. S-au preluat de peste 3 ori mai mulți cartofi timpurii, de peste 5 ori mai multă varză, de aproape 5 ori mai multe rădăcinoase, de peste 2 ori și jumătate mai mulți cartofi de toamnă. Prin cele peste 300 de unități de desfacere proprii — magazine, chioșcuri etc — s-au desfăcut pînă la 1 august fructe, legume și zarzavaturi în valoare de aproape 31.500.000 lei.

Anul acesta, cooperația de consum a fost chemată să contribuie, alături de organizațiile de stat, la asigurarea fondului centralizat de cereale al statului prin încheieri de contracte și achiziții.

Pînă de curînd, cooperativele sătești au contractat cu țăranii muncitori, gospodăriile colective, întovărășirile agricole și membrii acestora peste 152.000 tone de grîu-secară, aproape 30.000 tone de floarea-soarelui, peste 7.000 tone de orzoaică și peste 79.000 tone de porumb.

In acest an sarcinile de achiziții și contractări ale cooperației de consum în sectorul de produse vegetale, sînt duble față de anul trecut. Cooperativele de consum au mai contractat cu producătorii agricoli peste 700 tone de miere și peste 1.800 tone de lînă. Cantități însemnate au fost contractate în regiunile Constanța, Oradea, Iași, București și Suceava.

O dată cu campania secerișului și treierișului, cooperativele de consum au început să preia însemnate cantități de grîu și secară în contul contractelor încheiate cu producătorii. Această acțiune a început să se intensifice îndeosebi în ultima decadă a lunii trecute, perioadă în care au fost preluate peste 16.700 tone de cereale. In fruntea regiunilor în care unitățile cooperației de consum au preluat cantități mai mari din grîul contractat se situează regiunile: București, cu peste 5.400 tone, Iași, cu peste 2.000 tone, Craiova, cu peste 1.900 tone, Galați, cu peste 1.650 tone, Timișoara, cu 1.400 tone etc.

Contractarea cartofilor de toamnă

In a doua jumătate a lunii iulie și începutul lunii august unitățile cooperației de consum au început să încheie cu producătorii agricoli contracte pentru valorificarea cartofilor de toamnă. Pînă la 10 august, în regiunea Stalin, de pildă, au fost încheiate contracte pentru circa 11.350 tone, în Regiunea Autonomă Maghiară circa 8.900 tone, iar în regiunea Suceava aproape 7.000 de tone. De asemenea cooperativele de consum au achiziționat pînă de curînd peste 2.500 tone de lînă, materie primă pentru fabricile noastre de stofe și postavuri.

Și în cel de al doilea semestru al anului acesta, cooperația de consum din țara noastră are create toate posibilitățile de a aproviziona tot mai bine pe oamenii muncii de la sate cu mărfurile necesare și de a achiziționa, contracta și prelua cît mai multe produse agro-alimentare, contribuind cu cinste la dezvoltarea schimbului de mărfuri dintre oraș și sat, la întărirea bazei economice a alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare.

O MARE VICTORIE pe DRUMUL SOCIALISMULUI

Raionul Hirşova este colectivizat în întregime. Vestea aceasta a dat ţării ocol cu viteza sunetului. Dintre biruinţele cu care poporul nostru a întîmpinat ziua de 23 August, colectivizarea raionului Hirşova e una dintre biruinţele cele mai de seamă.

Sutelor de activişti de partid şi de stat, sutelor de agitatori care au luptat pentru colectivizarea raionului li se cuvine toată preţuirea. Prin munca neobosită a acestor oameni, raionul Hirşova este primul raion din ţară cu agricultura complet colectivizată. Victoria obţinută va înaripa, fireşte, pe toţi cei care luptă pentru transformarea socialistă a agriculturii. Colectivizarea Hirşovei confirmă încă o dată justeţea politicii partidului faţă de ţărănime şi constituie o elocventă dovadă a încrederii neţărmurite de care se bucură partidul în rîndul oamenilor muncii de la sate.

In această pagină vă prezentăm Hirşova — fapte şi oameni...

ALTADATA ŞI ACUM

Situat în partea de miazănoapte a regiunii Constanţa, raionul Hirşova se întinde de la bătrîna Dunăre pînă către inima Dobrogei, de la Balta Brăilei pînă în apropiere de Cerna-Vodă. Relieful raionului, ca de altfel al Dobrogei întregi, este uşor frămîntat, presărat în partea de nord-est cu mici coline, tocite de bătrîneţe. Singurele bogăţii naturale cunoscute de oamenii din aceste locuri au fost piatra de var şi puzderia de vietăţi din apele Dunării şi ale bălţilor. Tocmai de aceea cele mai vechi aşezări omeneşti au fost înfiripate pe malurile Dunării, unde hrana necesară vieţii putea fi procurată mai lesnicios. Oraşul Hirşova (numită cu mii de ani în urmă Cetatea Hoţilor fiindcă locuitorii ei se ocupau cu pirateria) este cunoscut încă din cele mai îndepărtate vremuri. In vechime, ocupaţiile de căpetenie ale localnicilor erau pescuitul, creşterea vitelor şi comerţul.

Fertilitatea scăzută a solului şi lipsa de apă în locurile depărtate de Dunăre au făcut ca multă vreme agricultura să se practice în proporţii foarte restrînse. Abia după colonizarea Dobrogei, pe întinsele cîmpuri din preajma cetăţii Hirşova plugurile de lemn au început să răscolească glia nisipoasă. Solul sărac, mijloacele rudimentare de muncă nu puteau să ducă la rezultate prea bune. Pînă în ultima vreme, producţia medie de grîu la ha nu trecea de 550 de kg, iar la porumb de 600 kg. De multe ori, seceta cumplită ori năprasnica suflare a „vîntului negru", venit dinspre întinderile Asiei, pustiau totul. Trebuia desfăşurată o uriaşă muncă pentru încătuşarea forţelor oarbe ale naturii. Dar cine să ajute ţăranilor să lupte cu natura? Statului burghez puţin îi păsa că o mare parte a ţăranilor din Dobrogea erau înglodaţi în nevoi.

23 August, ziua eliberării poporului din robie, a deschis şi ţăranilor din satele de pe cîmpiile dobrogene largi porţi către o viaţă mai bună. Ţăranii raionului Hirşova, stăpîni pe munca lor, au început şi ei lupta pentru a smulge ţarinei mai multă pîine. Partidul clasei muncitoare le-a călăuzit paşii, le-a luminat cu învăţătura lui drumul spre belşug şi bunăstare. La îndemnul partidului, în anul 1950 au luat fiinţă primele gospodării agricole colective în satele Dulgheru, Casimcea, Dăeni, Topologu etc. După exemplul lor, şi în celelalte sate ţăranii muncitori au prins să-şi unească pămînturile şi munca, formînd gospodării colective şi întovărăşiri agricole. S-a pornit bătălia pentru mărirea fertilităţii solului prin îngrăşăminte chimice şi naturale. Sute de maşini şi tractoare au fost trimise de către stat pentru a răscoli de-a lungul şi de-a latul cele peste 100.000 de ha de pămînt care reprezintă suprafaţa agricolă a raionului. Pe cîmpurile întinse, unde ca în pustiurile Asiei rar puteai întîlni un arbore, au început să răsară livezi de pomi fructiferi. Prin plantări de perdele forestiere s-a reuşit să se pună „botniţă" nărăvaşului „vînt negru", astfel că pustiirile lui se fac din ce în ce mai puţin simţite. Apa, care altădată era scoasă cu ajutorul asinilor de la adîncimi de zeci şi sute de metri, este acum adusă la suprafaţă prin folosirea forţei eoliene. Producţiile medii anuale la grîu au început să sară peste 1.000 de kg, iar la porumb peste 1.500 de kg. Viaţa ţăranilor s-a ...urat. Munca în comun şi cu mijloace mecanizate le aduce foloase mari. In locul bordeielor de altădată, colectiviştii şi-au ridicat case noi. Numai în Dăeni s-au construit în ultimii ani peste 40 de case. Veniturile colectiviştilor au crescut simţitor. Este de-ajuns să amintim că în primul semestru al anului acestuia gospodăriile agricole colective au împărţit ca avans peste 2.400.000 lei.

Rodul celor 13 ani de viaţă liberă şi de muncă dîrză poate fi limpede cîntărit acum. El constituie o uriaşă realizare care azi ne bucură pe toţi: terminarea colectivizării raionului.

AŞA A FOST CU PUTINŢA...

6 DECEMBRIE 1956: La această dată s-a terminat cooperativizarea raionului Hirşova. 22 AUGUST 1957: Raionul Hirşova este complet colectivizat. Intre cele două evenimente pe care le putem numi, fără exagerare, istorice pentru raion, s-au scurs 9 luni. Cum de a fost cu putinţă un asemenea succes, într-o perioadă atît de scurtă? Se deosebesc ţăranii din Dobrogea şi cei din Hirşova, în special, de cei din restul ţării? Au fost acolo condiţii speciale care au înlesnit atragerea ţăranilor muncitori pe făgaşul socialismului? La ambele întrebări nu se poate răspunde decît printr-un categoric: NU. Noi vom scrie în această pagină şi despre condiţiile specifice Hirşovei, dar, după cum se va vedea, unele din acestea n-au fost de natură să grăbească, ci, dimpotrivă, să îngreuneze colectivizarea.

Explicaţia succesului o găsim numai în munca politică şi organizatorică desfăşurată cu pricepere, cu perseverenţă şi răbdare. Pentru transformarea socialistă a agriculturii raionului a fost *concentrat întreg activul de partid care a atras în jurul său mase largi de agitatori fără de partid.* Colectivişti, muncitori ai S.M.T.-urilor şi întreprinderilor din raion, activişti ai instituţiilor şi organizaţiilor economice, ingineri şi tehnicieni agronomi au socotit munca de colectivizare a raionului drept principala lor sarcină. Toţi aceştia participaseră şi la munca de cooperativizare a raionului.

Comitetul raional de partid a socotit însă că numai experienţa căpătată atunci şi dorinţa lor de a munci *nu sînt suficiente.* Colectivizarea completă era un obiectiv calitativ nou, care nu putea fi înfăptuit numai cu ajutorul metodelor folosite pentru cooperativizare. De aceea, agitatorii au fost înarmaţi cu cele mai potrivite metode de muncă, învăţaţi să se orienteze rapid la faţa locului, potrivit obiceiurilor şi îndeletnicirilor oamenilor din fiecare sat. Experienţa celor mai buni era imediat împărtăşită celorlalţi agitatori. *Instruirea temeinică a agitatorilor şi conducerea lor de către partid a fost deci un alt factor de seamă care a contribuit la colectivizarea agriculturii.*

Mai trebuie spus că munca de cooperativizare s-a dus prin atragerea ţăranilor muncitori în primul rînd în gospodării colective. *In ziua terminării cooperativizării, gospodăriile colective din raion cuprindeau circa 91 la sută din numărul ţăranilor muncitori.*

Un timp după cooperativizare, procentul acesta n-a sporit nici cu o sutime. Să nu deducem de aici că munca pentru colectivizare a încetat sau a fost de o intensitate scăzută. Munca a fost continuată, perseverentă, susţinută de către sute de agitatori.

Despre cei mai iscusiţi agitatori scriem în materialul alăturat.

Colectiviştii—agitatori de frunte

Dintre cei peste 600 de agitatori care au activat în perioada de la cooperativizarea raionului şi pînă la colectivizarea lui, aproape 400 au fost colectivişti. In munca de lămurire şi convingere a ţăranilor muncitori întovărăşiţi de a păşi pe calea gospodăriei colective, aceştia au obţinut cele mai bune rezultate.

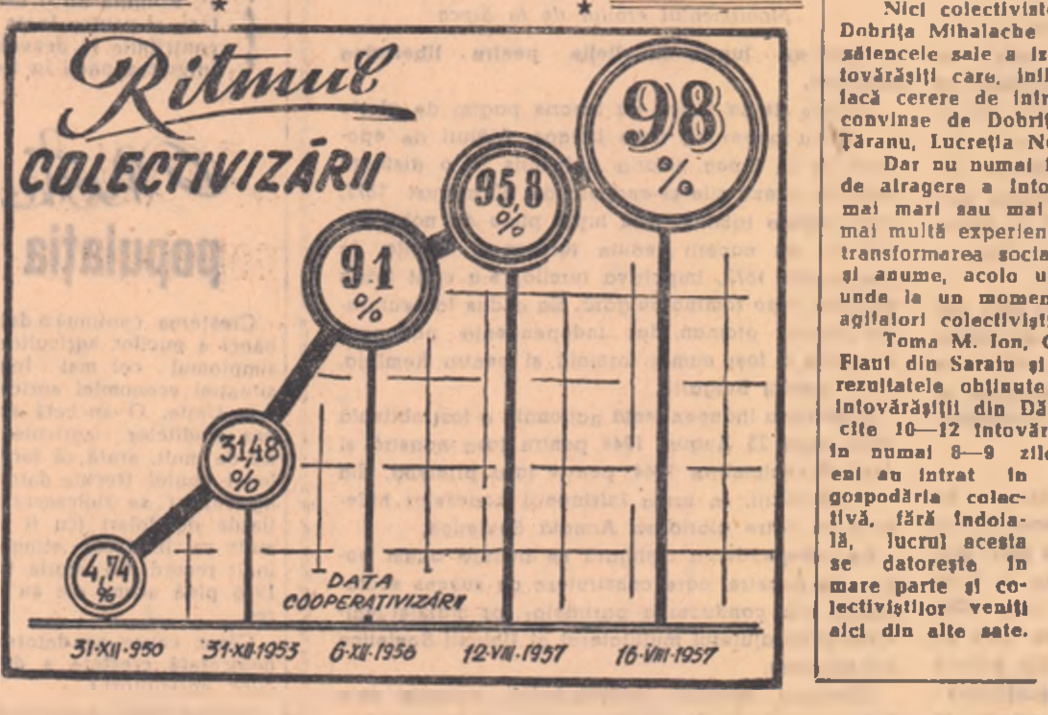
Fiind cunoscuţi ca oameni cinstiţi şi harnici şi folosind exemple din propria lor viaţă, colectiviştii au reuşit să explice ţăranilor muncitori întovărăşiţi mai clar şi mai convingător decît oricare alţi agitatori avantajele muncii în gospodăria colectivă. După cum era şi firesc, colectiviştii şi-au îndreptat atenţia în primul rînd asupra rudelor, prietenilor şi vecinilor care încă mai şovăiau.

Aşa de pildă, colectivistul Mihai Cuprian din Ghindăreşti a convins mai întîi pe cumnatul său Mihai Cosma şi pe prietenul său Ivan Samson, iar Matei Nazarenco, tot din Ghindăreşti, l-a adus în gospodăria colectivă pe cumnatu-său Ivan Simion. De asemenea, Apostol Pascu, preşedintele gospodăriei colective din Dăeni, şi-a convins mai întîi rudele — pe fratele său Tudor Oprea, pe cumnatu-său Marin Priam, pe finii săi Constantin Tabacu şi Ion D. Ţone. Tot astfel au procedat Dumitru Ghioc, colectivist din Gîrliciu, Ştefan Zamfirescu din Dăeni şi alţii.

Nici colectivistele nu s-au lăsat mai prejos decît soţii lor. Dobriţa Mihalache din Dăeni, de pildă, stînd de vorbă cu consătencele sale a izbutit să convingă mai multe neveste de întovărăşiţi care, influenţate de zvonuri, nu-şi lăsau bărbaţii să facă cerere de intrare în gospodăria colectivă. Printre femeile convinse de Dobriţa Mihalache se numără Rada Popa, Anica Ţaranu, Lucreţia Nedelcu şi altele.

Dar nu numai în satul lor au desfăşurat colectiviştii munca de atragere a întovărăşiţilor în gospodăria colectivă. Grupuri mai mari sau mai mici de colectivişti — aleşi dintre cei cu mai multă experienţă în munca politică şi organizatorică pentru transformarea socialistă a agriculturii — au mers în alte sate şi anume, acolo unde munca era mai grea. Astfel, la Dăeni, unde la un moment dat colectivizarea mergea greu, au venit agitatori colectivişti din Casimcea, Gîrliciu şi Saraiu.

Toma M. Ion, Goşman Ion, Căbuz Vasile din Casimcea, Ion Flaut din Saraiu şi alţii se pot mîndri, şi pe bună dreptate, cu rezultatele obţinute în urma muncii de lămurire duse printre întovărăşiţii din Dăeni: fiecare dintre ei a reuşit să convingă cîte 10—12 întovărăşiţi să intre în gospodăria colectivă. Dacă în numai 8—9 zile 423 de familii de ţărani muncitori din Dăeni au intrat în gospodăria colectivă, fără îndoială, lucrul acesta se datoreşte în mare parte şi colectiviştilor veniţi aici din alte sate.

RAIONUL HÎRŞOVA complet colectivizat

PERSPECTIVE

● Pînă acum cîţiva ani, în raionul Hirşova nu exista nici un ha de teren plantat cu viţă nobilă. Incepînd din anii 1954—1955 pînă în prezent, gospodăriile colective au plantat 118 ha cu viţă altoită şi indigenă. Numai în acest an, au fost plantate 58 de ha. Cea mai mare suprafaţă cu viţă nobilă o are gospodăria colectivă din Casimcea — 30 de ha. Urmează apoi gospodăria din Topalu cu 19 ha, Dăeni cu 14 ha etc. Potrivit planului de dezvoltare a agriculturii raionului, în următorii 10 ani se vor pune în valoare circa 4.000 ha care vor fi cultivate cu viţă nobilă.

● Pentru satisfacerea nevoilor de material săditor viticol pe plan local, anul trecut a luat fiinţă la Hirşova o pepinieră viticolă raională cu o suprafaţă de 5 ha. Pînă în 1960, aceasta va fi extinsă la 10 ha. De asemenea, gospodăriile colective din Gîrliciu, Ciobanu, Hirşova şi altele de pe malul Dunării vor produce viţă indigenă în pepiniere proprii.

● Gospodăriile colective din raionul Hirşova dau o atenţie deosebită şi dezvoltării pomiculturii. In prezent, plantaţiile de pomi fructiferi ale gospodăriilor colective se întind pe o suprafaţă de 343 ha. Numai în acest an au fost plantate cu diferite specii de pomi fructiferi 95 de ha. In următorii 10 ani vor fi valorificate circa 3.000 ha de teren care vor fi plantate cu pomi fructiferi şi îndeosebi cu caişi, pruni, cireşi şi gutui.

● Zece gospodării colective de pe malul Dunării au brigăzi piscicole. In 1960, numărul brigăzilor piscicole din gospodăriile colective va ajunge la 33.

● Nici cultura legumelor nu este neglijată de către gospodăriile colective din raionul Hirşova. In prezent legumicultura ocupă o suprafaţă de 374 ha, în întregime irigată.

● In următorii 10 ani, prin punerea în valoare a terenurilor de baltă, — circa 7.000 de ha — se vor extinde simţitor culturile de orez, sfeclă de zahăr, porumb irigat şi legume.

Grup cu grup, toată întovărăşirea

La înfiinţare, gospodăria colectivă Gîrliciu număra doar 32 de familii. Nici nu-i de mirare. Cine se încumetă să taie ...rtie printre nămeţi? Numai cutezătorii. ...omuniştii, va să zică. Ei au fost deschizători ...e drum şi la Gîrliciu. Li s-au mai alăturat ...vreo cîteva familii de ţărani care le preţuiau ...uvîntul. Impreună, au pornit pieptiş spre ...itor.

32 de familii, 246 de hectare de pămînt, ...atelaje, tot atîtea pluguri, 6 prăşitori, un ...ăvălug de lemn şi 4 grape. Altceva nimic. ...oar inimi pline de nădejdi. Acum sînt ...este 600 de familii. Tot Gîrliciul. Au în stă...pînirea lor aproape 4.500 de hectare. O ...moşie. Au culturi cît nici nu poţi cuprinde cu ...privirile, au plante tehnice, grădină de ...legume irigată, animale de producţie cu miile, ...vadă, vie, baltă.

Dacă stai acum de vorbă cu Enuţă Stoica, ...preşedintele gospodăriei, cu Apostol Vîjiială, ...secretarul de partid, cu ceilalţi colectivişti îţi ...povestesc din fir în păr cum s-a ajuns la ...colectivizarea satului. In primăvara anului ...1956, au venit agitatorii. Sute de agitatori. De ...la raion, din satele învecinate. Intovărăşirea ...cuprindea atunci 5 părţi din sat. Gospodăria ...— numai una. Au format echipe împreună ...cu colectiviştii. Membrii de partid, agitatorii ...cei mai experimentaţi, colectiviştii cei mai ...harnici şi-au luat pe seamă comitetul de con...ducere al întovărăşirii. Zi de zi şi ceas de ...ceas, au stat de vorbă cu Enuţă Iacob, cu ...Alexe Trandafir, cu Nicolae Licea, cu Păun ...Mircică. Nu se prea lăsau urniţi. Enuţă Iacob ...nu se îndura de funcţia de preşedinte. Lui ...Alexe Trandafir i-ar fi plăcut să fie toată ...viaţa secretar-casier de întovărăşire. Pe Păun ...Mircică îl ţinea în loc nehotărîrea lui Dumi...tru, văru-său — om harnic şi cu mare trecere ...între ţăranii din Gîrliciu. De altminteri, ...asta au aflat-o repede agitatorii. Toate ...neamurile lui Dumitru — cam un sfert de în...tovărăşire, dacă socoteai ca el, şi cuscrii, şi ...nepoţii, şi cumetrii — îl urmau pe el. Făcea ...Dumitru cerere pentru gospodărie? Iscăleau. ...Rămînea în întovărăşire? Rămîneau şi ei acolo.

Singur Nicolae Licea s-a convins din capul ...locului. De fapt, el chiar ţintea de mai ...demult să facă pasul spre gospodărie. Mai ...îndestulaţi trăiau colectiviştii. In fiecare an ...îi întrecuseră pe întovărăşiţi: la grîu cu cîte ...—500 kg la hectar, iar la porumb cu şi mai ...mult. Dar parcă nu-i venea la îndemînă să se ...ia cel dintîi. Cînd însă l-a văzut printre ...agitatori chiar pe Dumitru n-a mai stat pe ...gînduri. A semnat. Iar seara s-a trezit acasă ...cu Păun Mircică. L-a luat din pragul uşii.

— Noi ce facem, Nicolae, că Dumitru, uite, ...a intrat. Dacă e aşa îs gata şi eu.

Şi a întins hîrtia.

Asta a fost într-o miercuri. Pînă sîmbătă, se ...adunaseră cu totul 70 de cereri. Iscăliseră ...şi Ichim, Arghir Mircică, Ion Manea, Antim ...ecu, Romu Lungu, Ion Barbu Dragu — o ...companie întreagă. Intr-o lună, li s-au mai ...alăturat 189 de familii cu 1.600 de hectare. ...Mai în fiecare săptămînă se ţinea o adunare ...generală pentru aprobarea cererilor. Iar contabila Ghioc Florica nu mai dovedea cu scrisul. Cînd a început campania de primăvară, colectiva din Gîrliciu cuprindea mai mult de jumătate satul.

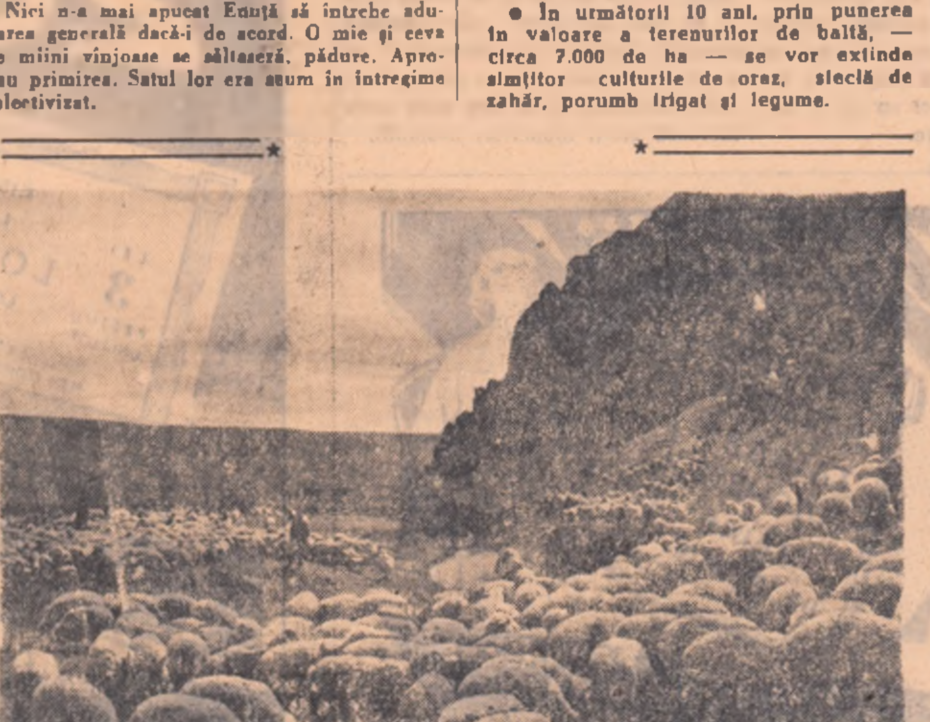
Intovărăşiţii — cîţi mai rămăseseră — s-au reorganizat. Dar toamna s-au trezit din nou fără conducere, fără 108 familii şi fără aproape 750 de ha. Pînă primăvara, se mai subţiaseră cu încă 41 de familii. Că se destrăma întovărăşirea — atîta pagubă! Creştea gospodăria. Ajunsese la 484 de familii şi la 3.482 de hectare.

★

Zilele trecute, cei din urmă întovărăşiţi au fost primiţi de adunarea generală a gospodăriei din Gîrliciu în familia colectiviştilor. Prima cerere a fost a preşedintelui întovărăşirii, N. Trandafir. Cu el o dată au intrat cei 3 feciori ai lui şi cei 2 gineri. Tot atunci a dat cererea şi secretarul-casier Păun Ionescu. Adică tot conducerea, întîi. Pe urmă, a plouat cu cereri. In curînd s-au strîns 124. Toate. Ultima a fost a lui Dumitru Vlaicu. A venit în faţa adunării generale cu hîrtia. I-a întins-o preşedintelui şi l-a rugat cu glas tremurător:

— Primiţi-mă, tovarăşe Enuţă, şi pe mine, lîngă voi.

Nici n-a mai apucat Enuţă să întrebe adunarea generală dacă-i de acord. O mie şi ceva de mîini vînjoase se săltaseră, pădure. Aprobau primirea. Satul lor era acum în întregime colectivizat.

Membrii gospodăriei colective „1 Mai" din Casimcea au în proprietate obştească peste 2.000 de oi, din care cele mai multe sînt oi cu lînă fină şi semi-fină.

Contribuţia inginerului Furtună

Inginerul Ion Furtună de la gospodăria colectivă din comuna Casimcea a fost unul dintre agitatorii cei mai de nădejde.

Vreme de cîteva săptămîni în şir, mai mulţi membri ai gospodăriei s-au străduit să-i convingă pe alde Costea Dadacea, Iancu Naum, Costea Babu, Stere Terzi şi alţii să intre în gospodăria colectivă. Dar munca le-a fost zadarnică.

Văzînd cum stă treaba, Căpăţînă Ion, vice-preşedintele gospodăriei, vine într-o seară la inginer.

— Tovarăşe Furtună, ce-ar fi dacă am încerca noi doi să-i aducem pe ăştia în gospodărie?

Inginerul n-a zis ba. Impreună au plecat la Costea Dadacea. Dintr-una în alta, a venit vorba şi despre gospodăria colectivă. Dadacea, care ştia bine ce vor musafirii, se ţinea „tare" pe poziţia lui: nu intru şi pace. Şi de ce aş intra? Slavă domnului, acum nu o duc rău, ca înainte vreme.

Atunci inginerul a scos un caiet şi a început să-i facă lui Dadacea nişte socoteli, simple ca bună ziua. Din aceste socoteli reieşea că el, Dadacea, a realizat într-un an de zile un venit net de numai 4.060 lei, în vreme ce colectivistul Ştefan Popa Marin a cîştigat de pe urma muncii în gospodărie nici mai mult nici mai puţin de 19.500 lei.

Tot aşa a procedat inginerul cu Iancu Naum, cu Costea Babu şi ceilalţi. Spre mirarea tuturor, Iancu Naum s-a convins mai repede decît toţi. Cu Costea Babu însă, inginerul a trebuit să stea de vorbă o noapte întreagă. Şi, aşa cum prevăzuseră colectiviştii, după Iancu Naum şi Costea Dadacea au venit încă 23 de familii.

Dar contribuţia cea mai importantă la munca de atragere a ţăranilor muncitori în gospodăria colectivă a dat-o inginerul Furtună prin străduinţele depuse pentru întărirea şi dezvoltarea gospodăriei.

Treizeci de hectare plantate cu viţă nobilă, 18,5 cu pomi fructiferi, 14,5 ha cu grădină, o fermă de 31 de vaci Siemmenthal, alta de 56 scroafe din rasa Marele Alb, o turmă de 2.000 de oi, din care peste 300 de rasă merinos, o stupină cu 72 de colonii de albine, o crescătorie de raţe, cîteva noi construcţii şi — ceea ce constituie mîndria atît a colectiviştilor, dar mai ales a inginerului — o casă-laborator bine utilată şi un cîmp experimental şi demonstrativ de 12 ha, iată doar cîteva din realizările gospodăriei în anii 1955—1957, realizări care au avut o influenţă hotărîtoare asupra ţăranilor muncitori din afara gospodăriei.

Ciudat lucru însă. Cînd i-am lăudat pentru frumoasele lor realizări, colectiviştii mi-au răspuns cu modestie:

— Dacă n-ar fi fost inginerul nostru...

Pescarii din Ghindăreşti au încheiat colectivizarea

Cînd a auzit de colectivă, Vasile Epifan a făcut ochii mari şi a vrut să plece mai departe. Cum? El care de cînd se ştie a vînturat apele bălţilor şi ale Dunării aruncînd prostovolul sau trăgînd năvodul, să meargă acum şi să muncească la cîmp? Asta nu-i intra în cap. Cum o să se despartă el de luntre, de vîsle de ţapoi şi să ia în mînă sapa ori coasa? Treaba asta ei, lipovenii, o lasă pe seama nevestelor şi a copiilor.

Marcu Grigore însă nu s-a dat bătut. Intr-o zi l-a oprit pe Epifan locului şi i-a spus:

— Ascultă măi Epifane, de ce nu vrei să vii alături de noi? Cine crezi tu că are să te forţeze să faci o treabă care nu-ţi e la îndemînă? Eşti pescar, de pescărie ai să te ocupi şi în colectivă. Doar ştii că în gospodărie avem şi o brigadă piscicolă. Acum însă sîntem puţini şi nu izbutim să facem mare lucru. Dar dacă ai să vii şi tu, Damian, Taras, Ivlanie şi toţi pescarii buni din sat, îţi dai seama ce treabă am putea face? Vagoane întregi de peşte am scoate din Dunăre şi din baltă.

Epifan a stat o clipă, a încruntat din sprîncene, şi-a dus mîna la barbă, a trecut-o peste firele de păr gălbui şi apoi, strîngîndu-i mîna lui Grigore, i-a spus:

— De, să mă mai gîndesc.

In drum spre casă, s-a întîlnit cu Sava Marcu, Ivan Osip, Pancrat Mihai — toţi colectivişti şi buni pescari care l-au sfătuit şi ei să vină în colectivă. Au venit la el acasă activişti de partid, colectivişti din satele vecine. Fiecare i-a vorbit aşa cum s-a priceput. Epifan i-a ascultat, a stat apoi şi a chibzuit îndelung. Vorbele colectiviştilor şi ale tovarăşilor de la partid îi răscoliseră sufletul.

— „Iţi aminteşti de vremurile de altădată, cu patronii de scule, cu antreprenorii de bălţi?" îl întrebaseră colectiviştii.

Auzi vorbă! Cum să nu-şi amintească? Doar a lucrat atît amar de vreme pentru ei. Ii veni în minte scena aceea pe care a văzut-o pe cînd pescuia la Cernavoda, cînd patronul Mitică Cicalopu l-a bătut pe bietul Tănase Sava cu peştii în cap pînă l-a lăsat lungit jos.

— Acum nu ne mai bate nimeni, şi-a zis el. Nu ne mai fură nimeni... Şi de ce nu m-aş duce?... Sigur, va trebui să mă duc. Se răzgîndea însă îndată. In anii de demult, trăise greu. In anii din urmă, nu prea. Adică, de ce s-ar minţi, n-a trăit rău deloc. De cherhanagii scăpase, iar balta avea şi peşte şi stuf şi pămînt de care nimeni nu ştia. Semăna acolo o bucată de loc. Ducea primăvara scroafele în baltă şi le strîngea toamna, sălbăticite. La toate acestea gîndea Epifan, cînd îl munceau îndoielile.

Pînă la urmă, argumentele agitatorilor i-au înfrînt orice îndoială. S-a apucat şi a aşternut pe hîrtie cîteva slove.

A doua zi, dis de dimineaţă, Epifan a pornit către sediul gospodăriei. L-a găsit acolo pe Grigore Marcu, pe Mihai, pe Caracaş.

— Fraţilor, m-am hotărît. Vin.

Atît le-a spus. Le-a întins cererea. Ochii celor trei colectivişti s-au aprins de bucurie. In sfîrşit, reuşiseră să rupă unul. De acum le va fi mai uşor. Tudor Evlanie cînd a auzit că s-a înscris Epifan a depus şi el cerere. A venit şi Simion Pantap cu fiul său, Andrei. Nici Tudor Samson n-a mai aşteptat prea mult.

După aproape un an de zile de muncă, de lămurire, colectiviştii reuşiseră să urnească tot satul pe drumul cel nou.

Respectarea statutului, condiţie de seamă pentru dezvoltarea gospodăriei

Tot necazul a pornit de la o încălcare a statutului. Cum s-a făcut atunci, la începutul începutului, cum nu — că viile colectiviştilor din Topologu au rămas necomasate. O greşeală. Cîţi nu săvîrşesc greşeli?! Dar nu era făcută cu ştiinţă. Oamenii au vrut să-şi aibă colectiva lor. Au stat de vorbă ei despre ei. Au mai venit şi alţii să-i îndemne. Unul se lăsa mai lesne, altul atîrna mai greu — mă rog, ca peste tot.

Incet, încet s-au strîns 32 de familii, care hotărîte pe de-a-ntregul, care mai codindu-se din pricini cunoscute: un hectar sau două de pămînt, o gloabă s-o dea vîntul jos, un car hodorogit.

Totuşi, pînă la sfîrşit ar fi urnit-o ei din loc. Dar mai era un hop pe care nu se pricepeau să-l treacă: viile. Topologeanului să nu-i fi pomenit de via lui, că ţi-l făceai duşman. Şi-apoi — de ce n-am spune-o? — nici agitatorii nu erau experimentaţi ca azi şi căliţi. Cînd s-au izbit de noua piedică, au prins a şovăi:

— Ce-i facem, fraţilor? Să ştiţi că-l pierdem pe Uceanu şi pe ceilalţi doi-trei proprietari de vie!

De la şovăială la greşală n-a mai fost decît un pas. Soluţia găsită? A propus-o cineva: să facă comasarea fără vii. Că nu era un lucru statutar — la asta nu s-au mai oprit să cugete. Ce s-au gîndit: să-i dăm o dată drumu' că pe urmă aranjăm noi şi cu viile. Doar n-o să se răstoarne cerul că ne-am abătut un pic de la statut! Şi de altminteri... nu-i decît o încălcare de moment.

Dar n-a prea fost aşa. S-a scurs un an, s-au scurs mai mulţi şi viile tot în afara perimetrului erau. Cînd încercau alde Vrînceanu, preşedintele, Ion Mihale, Gheorghe Vlad şi alţi colectivişti s-aducă vorba despre comasare, întîlneau împotriviri pe care nu puteau să le înfrîngă. Iar cînd se punea problema să primească membri noi, întîmpinau răspunsuri tip:

— Venim, dar fără vie, ca şi ceilalţi.

Problema viilor din Topologu mai avea şi altă faţă. Mulţi dintre colectivişti lipseau cu regularitate de la lucru. Cînd îi căutai erau în via „lor".

A trebuit să se lucreze mult cu oamenii. E drept că unii dintre ei înţelegeau greşala săvîrşită şi necesitatea reparării ei. Ion Mihalcea, bunăoară, era ferm convins că în gospodărie via ar fi fost lucrată mai temeinic. Pădureanu Nicolae tot aşa. Dar mai erau şi alţii care nu vedeau recolta şi veniturile mici. Ei o ţineau pe a lor: că nu dau viile în ruptul capului.

Cu vremea însă, toate s-au limpezit. Viile au devenit proprietatea colectivei iar munca de colectivizare mai uşoară. Viile vor aduce mari venituri colectiviştilor, vor ajuta la întărirea economică a gospodăriei, vor contribui la înflorirea satului.

Acum, necazurile s-au sfîrşit. Comuna e în întregime colectivizată. Nu mai sînt absenţe de la muncă, iar lucrările se fac la timp şi în totalitate.

PE SCURT

● Anul trecut, gospodăriile colective au cultivat cu orez numai 35 ha. In acest an suprafaţa cultivată cu orez a ajuns la 263 ha. Gospodăria colectivă din Gîrliciu a cultivat 60 ha, cea din Ciobanu 49 ha, etc.

● Dezvoltarea creşterii animalelor constituie de asemenea o preocupare de seamă a colectiviştilor din raionul Hirşova. Gospodăriile colective au în proprietate obştească 1.565 de bovine, din care 361 vaci de lapte, 2.400 de porcine, din care 623 scroafe matcă, 48.685 de ovine, 19.911 păsări şi 544 de stupi. Pînă la sfîrşitul anului 1960 numărul vacilor de lapte va ajunge la 1.879, al porcinelor la 9.900, al păsărilor la 92.750, iar al stupilor la 4.200.

80 DE ANI DE LA LUPTELE din ȘIPCA (Bulgaria)

In zilele de 24-25 august, poporul bulgar sărbătorește cea de-a 80-a aniversare a luptelor eroice de la Șipca, pentru scuturarea jugului otoman, sub care a sîngerat veacuri îndelungate.

Era în timpul războiului din 1877. Comandantul trupelor turcești din Balcani, Suleiman Pașa, își îndreptase principalele lovituri spre pasul Șipca, situat în munți, pe drumul ce duce de la Tîrnovo la Cazanlic și care constituia o poziție strategică importantă.

Luptele de la Șipca au durat de la 7 iulie la 28 decembrie 1877, dar faza culminantă a acestor lupte s-a desfășurat în zilele de 24-25 august.

Trupele turcești împresuraseră pozițiile de la Șipca și aruncau fără nici un răgaz foc din tunurile lor asupra vîrfului de munte, ocupat de unitatea de voluntari bulgari, care făcea parte din armata comandată de generalul rus Stoletov. Apărătorii se țineau dîrji pe poziții, respingînd atacurile trupelor lui Suleiman Pașa, care se repetau cu înverșunare.

Munițiile s-au terminat, rîndurile voluntarilor bulgari s-au rărit, dar cei rămași în viață s-au arătat hotărîți să lupte pînă la ultima picătură de sînge, pentru libertatea Bulgariei. In frunte cu viteazul Bogdanov, care deși rănit nu avea să înceteze lupta, ei au folosit tot ce le-a stat la îndemînă, rostogolind bolovani și lemne asupra atacanților. Terminîndu-se și acest material ei au încercat să stăvilească înaintarea dușmanilor, cu ajutorul trupurilor celor căzuți în luptă.

In toiul luptei disperate a sosit ajutorul mult așteptat. Spre culme, au răzbit eroii ruși din batalionul 4 de vînători. Șipca a fost salvată, creîndu-se condiții mai bune pentru definitiva înfrîngere a turcilor, care a avut loc la sfîrșitul lunii decembrie 1877.

★

Cu prilejul unei vizite pe care am făcut-o de curînd în R.P. Bulgaria, am vizitat și locul istoric Șipca. In acele zile, poporul bulgar făcea mari pregătiri pentru sărbătorirea eroicelor lupte ce s-au dat aci. Am urcat cu adîncă emoție cele 1.004 trepte de piatră care duc la culmea pe care se înalță monumentul impunător. Pe una din plăcile de bronz, se pot citi aceste cuvinte răscolitoare: **„Bulgare! Descoperă-te și așează-te cu evlavie în genunchi în acest loc sfînt! Aici, de la 7 iulie la 28 decembrie 1877, armatele rusești și voluntarii**

Monumentul eroilor de la Șipca

bulgari au luptat cu vitejie pentru libertatea noastră".

Luptele de la Șipca au înscris pagini de glorie în istoria poporului frate bulgar. Alături de epopeia de la Șipca, istoria a înscris la o distanță doar de cîteva zile și epopeia din 30 august 1877, cînd trupele romîne, prin lupte pline de nobil sacrificiu, au cucerit reduta turcească Grivița. In luptele din 1877, împotriva turcilor s-a călit frăția de arme ruso-romîno-bulgară. Ea a dus la scuturarea jugului otoman, dar independența națională cîștigată a fost numai formală și pentru Romînia, ca și pentru Bulgaria.

Adevărata independență națională a fost obținută abia după 23 August 1944 pentru țara noastră și după 9 septembrie 1944, pentru țara prietenă, din sudul Dunării, în urma înfrîngerii hoardelor hitleriste de către glorioasa Armată Sovietică.

De independența cîștigată se bucură acum popoarele noastre, care construiesc cu succes socialismul, sub conducerea partidelor lor marxist-leniniste și cu ajutorul multilateral al Uniunii Sovietice eliberatoare.

Chezășia apărării independenței cucerite este întărirea unității de nezdruncinat a țărilor care formează marea familie a lagărului socialist.

O. FENEȘAN

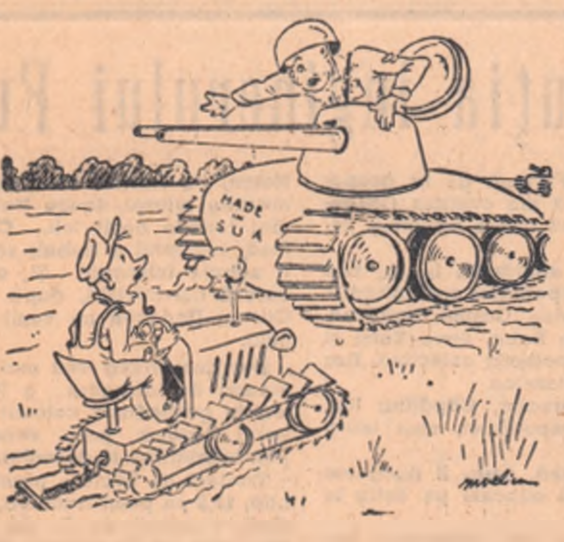
Sectorul socialist cuprinde mai mult de jumătate din pămîntul arabil al Cehoslovaciei

Ziarul „Rude Pravo" a publicat un articol de fond intitulat „O importantă etapă a construirii socialismului în Cehoslovacia", consacrat succeselor înregistrate în cooperativizarea satului cehoslovac. In acest articol se arată printre altele că la începutul lunii august a.c. existau în R. Cehoslovacă 8.945 cooperative agricole unice de tip superior, care lucrau la acea dată 2.475.000 hectare de pămînt, adică 84,1 la sută din întreaga suprafață a terenurilor agricole, din care aproximativ 1.870.000 ha de teren arabil, ceea ce înseamnă 36.7 la sută din întreaga suprafață a terenurilor arabile.

Impreună cu gospodăriile de stat, sectorul socialist cuprinde în prezent 51.3 la sută din toate terenurile agricole și 52.6 la sută din întreg terenul arabil.

Faptele vorbesc

Guvernul vest-german a dispus rechiziționarea unor noi suprafețe de pămînt arabil, care urmează să fie destinate unor scopuri militare în regiunile Arbor și Neuburg. (Ziarele)

— Afară cu vechitura asta! Nu vezi că de acum noi „lucrăm" cu mijloace modernizate?

In interesul păcii și colaborării între popoare

Timp de cîteva zile, o delegație a Republicii Democrate Vietnam, în frunte cu tovarășul Ho Și Min, a vizitat țara noastră. Cu acest prilej, între delegații R. D. Vietnam și reprezentanții poporului nostru au avut loc o seamă de convorbiri.

Așa cum arată comunicatul publicat de ziare și transmis prin posturile de radio, convorbirile s-au desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie, confirmînd deplina înțelegere asupra problemelor păcii, întăririi unității lagărului socialist, în frunte cu Uniunea Sovietică, ale unității mișcării muncitorești internaționale, precum și asupra tuturor problemelor discutate.

S-au scos în evidență succesele obținute de popoarele celor două țări în dezvoltarea economiei și culturii, pe drumul construirii socialismului.

Delegațiile ambelor țări au căzut de acord că este necesar să se întărească lupta pentru îmbunătățirea colaborării între toate țările, indiferent de sistemul lor economic și social și pentru încetarea cursei înarmărilor.

Pe drumul întăririi continue a legăturilor prietenești între R.P.R. și R. D. Vietnam s-au făcut mari pași înainte. In cursul convorbirilor ce au avut loc, s-au stabilit noi măsuri în vederea strîngerii colaborării între poporul romîn și poporul vietnamez, atît în domeniul politic, cît și în cel economic și cultural.

Reprezentanții R.P.R. au arătat că guvernul nostru sprijină din toate puterile cererile bravului popor vietnamez, expuse prin nota guvernului R. D. Vietnam, adresată celor doi președinți ai conferinței de la Geneva, în ziua de 8 iunie 1957.

Convorbirile ce au avut loc între delegațiile R. D. Vietnam și R. P. Romînă au o deosebită însemnătate nu numai pentru cele două țări, ci pentru toate popoarele iubitoare de pace. Ele sînt menite să contribuie la dezvoltarea tot mai departe a colaborării între țări, la întărirea păcii în lume.

Note — De ce se micșorează populația agricolă din S. U. A.

Creșterea continuă a datoriilor către bănci a micilor agricultori constituie simptomul cel mai îngrijorător al situației economiei agricole din Statele Unite. O anchetă specială asupra creditelor agricole, întreprinsă nu de mult, arată că încă de la mijlocul anului trecut, datoriile micilor agricultori se ridicaseră la 18,5 miliarde de dolari (cu 6 la sută mai mult ca în 1955), atingînd cel mai înalt record din istoria țării. Iar din 1956 pînă acum, ele au crescut mereu.

Căror cauze se datorează această neîncetată creștere a datoriilor micilor agricultori?

Oficialitățile americane în primul rînd, o pun pe seama creșterii continue a fermelor (bine înțeles a marilor proprietăți) și mecanizării lucrărilor — ceea ce impune neîncetate investiții agricole. Pe de altă parte, ele recunosc scăderea tot mai accentuată a veniturilor agricole, fapt care îi obligă pe numeroși agricultori să se îndatoreze, spre a-și menține fermele.

Ceva mai mult, nu numai că agricultorii sînt nevoiți să facă noi și noi împrumuturi, dar din cauza creșterii prețurilor, ei trebuie să restituie pentru fiecare dolar împrumutat aproape dublul sumei, în comparație cu anul 1947. Și cum se întîmplă cu cel mai slab, micul agricultor trebuie să plătească băncilor, procentele cele mai ridicate. Cei care împrumută o sumă mai mică de 200 dolari plătesc dobîndă de 7,4 la sută, în vreme ce acei care împrumută 25.000 de dolari plătesc numai 5,3 la sută. **Astfel, micul agricultor plătește pentru fiecare dolar o dobîndă cu aproape 40 la sută mai mare decît marii fermieri.** Astfel, micii agricultori sînt constrînși să suporte cea mai mare parte a datoriilor contractate cu băncile, deși lor le revin cele mai mici venituri.

In aceste condiții, zeci și sute de mii de agricultori mici și mijlocii ajung la faliment.

Potrivit chiar unui raport guvernamental, familiile țărănești din statul Wisconsin sînt silite să plece de pe aceste locuri în număr de 2.500 pe an. In ținuturile Minnesota și Dakota, numărul micșorării populației agricole se ridică însă la peste 10.000 de persoane pe an.

Cu toate așa zisele măsuri luate prin „Planul Eisenhower al Băncii Solului", micii agricultori sînt constrînși ca îndată ce găsesc un cumpărător să-și vîndă pămîntul. Ceea ce trebuie totuși subliniat e că speculanții nu sînt la rîndu-le constrînși să procedeze la fel. Ei își pot permite să cumpere pămînt și să lase o parte în afara ciclului de producție, la „Banca Solului", ca astfel guvernul să le ramburseze prețul terenurilor într-un mic număr de ani.

In felul acesta, procesul monopolizării pămînturilor este grăbit mai mult ca oricînd în Statele Unite.

Situația tragică a muncitorilor agricoli nestabili

Revista „Socialist Call" a publicat de curînd un articol semnat de James Mayers, colaborator al Comitetului Național pentru problemele muncii copiilor, în care se ocupă de situația tragică a muncitorilor agricoli nestabili din S.U.A. Milioane de muncitori, se arată în acest articol, rătăcesc prin țară, trecînd de la o moșie la alta. Ei sînt nevoiți să facă aceasta deoarece nu au altceva de ales. Nicăieri ei nu pot găsi în permanență de lucru, în schimbul unui salariu acceptabil.

Printre muncitorii nestabili există mai mulți șomeri, mai multe boli și nenorociri, mai mulți copii care muncesc și un procent mai mare de mortalitate infantilă, decît în oricare alt grup al populației S.U.A.

Muncitorii sînt angajați iar după strîngerea recoltei sînt dați afară. „Adesea ei sînt ademeniți într-o localitate sau alta prin promisiuni mincinoase că li se vor plăti salarii mari. Atunci cînd sosesc, nu capătă însă de multe ori de lucru zile de-a rîndul sau chiar săptămîni...".

Intr-o situație deosebit de grea se află copiii care nu au altă alternativă decît să-și urmeze părinții. Atunci cînd părinții lor lucrează la munca cîmpului, copiii rămîn singuri în tabere murdare, fără nici un fel de supraveghere și îngrijire.

Muncitorii nestabili, ca și majoritatea muncitorilor agricoli din Statele Unite, nu se bucură de prevederile legislației muncii. Nu există legi care să le apere dreptul de a intra în sindicate, care să le ofere posibilitatea asistenței medicale. Legislația muncii copiilor nu se extinde asupra copiilor lor. Folosirea muncii minorilor este un fenomen răspîndit pe larg. Condițiile de muncă pentru copii sînt tot atît de grele ca acelea care au existat acum 50 de ani în întreprinderile cu sistemul de muncă istovitor. Muncitorii nestabili, scrie Mayers, nu au drept de vot. Numeroși muncitori nestabili sînt trimiși în condiții inumane și primejdioase dintr-un stat în altul, ca vitele, în camioane arhipline. Mergînd pe distanțe mari timp de zile și nopți, bărbații, femeile și copiii nu pot să doarmă și să se odihnească.

De curînd, se mai arată în articol, ziarele au anunțat un accident de autocamion în Carolina de nord, care transporta 41 de muncitori agricoli nestabili. In urma accidentului au murit 18 oameni, iar alți 18 au fost răniți. 13 din cei morți nu aveau rude și au fost îngropați într-o groapă comună. Cazuri asemănătoare au avut loc în vara acestui an la Colorado, Michigan și în alte state unde lucrează mulți muncitori nestabili.

Cooperativele de consum din regiunea Stalin pun la dispoziția țăranilor muncitori un bogat sortiment de mașini și unelte agricole

Pentru o recoltă sporită la hectar folosiți semănătorile mecanice.

Obțineți cu 150—200 kg boabe la hectar în plus, folosind îngrășămintele chimice recomandate pentru solul dvs. de către inginerii și tehnicienii agronomi.

Pentru aplicarea agrotehnicii avansate folosiți la arăturile de vară și toamnă:

— pluguri tip P.M. de șes, pluguri P.R. de coastă, pluguri P.V. pentru vie, accesorii de plug. (cormane, brăzdare, plaz și cuțit).

Vitele bine hrănite și îngrijite asigură bunăstarea țărănimii muncitoare.

Tocători de nutreț, tocători de sfeclă, țesale pentru boi și cai, greble manuale, furci, potcoave pentru boi și cai.

Crescători de oi din regiunea Stalin!

Valorificați surplusul de lînă prin unitățile D.C.A. care vă oferă prețuri avantajoase precum și mărfuri ca: materiale de construcție, — cherestea, ciment, țiglă — fire de bumbac, cisme de cauciuc etc.

Cultivatori de in și cînepă din regiunea Stalin!

Respectați termenele optime de recoltare indicate de către îndrumătorii D.C.A.

Sortați pe calități tulpinile recoltate.

Predați centrelor de colectare, la termenele stabilite pe comune, tulpinile recoltate și sortate.

Odată cu predarea recoltei din 1957 încheiați contracte pentru anul 1958, pentru a putea alege și pregăti din toamnă în mod corespunzător terenul pentru culturi, prin aplicarea arăturii adînci și încorporarea îngrășămintelor minerale în sol. Aceasta aduce venituri mari la hectar și ridică bunăstarea gospodăriei voastre.

Informații Pronosport

Așa arată un buletin Pronosport cu 12 rezultate exacte la concursul nr. 34 (Etapa din 25 august 1957).

I Flamura roșie Arad-C.C.A. București (Cat. A)	X
II Știința Timișoara-Dinamo București (Cat. A)	X
III Locomotiva București-Energia Orașul Stalin (Cat. A)	2
IV Progresul București-Energia Petroșani (Cat. A)	1
V Energia Ploești-Energia Tg. Mureș (Cat. A)	1
VI Dinamo Cluj-Progresul Oradea (Cat. A)	1
VII Recolta Reghin-Știința Cluj (Cat. B)	2
VIII Energia Mediaș-Energia C. Turzii (Cat. B)	1
IX Energia Lupeni-Energia Reșița (Cat. B)	1
X Energia Uz. tract. Or. Stalin-Progresul Sibiu (Cat. B)	1
XI Dinamo Bacău-Progresul Focșani (Cat. B)	1
XII Dinamo Bîrlad-Știința Iași (Cat. B)	X

La acest concurs au fost depuse aproximativ 840.000 variante.

pentru zilele de 28, 29 și 30 august

Institutul Meteorologic central comunică timpul probabil pentru următoarele trei zile:

In cea mai mare parte a țării vreme nestabilă, favorabilă averselor de ploaie însoțite de descărcări electrice. Vînt moderat din nord-est, apoi din nord-vest. Temperatura aerului în scădere ușoară, maximele vor oscila între 22—32 de grade. Local în nordul țării și în zona de munte averse cu grindină. In munți, la peste 2.000 de metri, vînt puternic din vest și temporar lapoviță.

Umezeala solului va fi în creștere ușoară în cea mai mare parte a teritoriului țării.

Temperatura solului în straturile de 5—20 cm va fi cuprinsă la ora 8 dimineața între 17—2[illegible] grade.

Pentru transformarea gospodăriilor agricole de stat în unități rentabile

(Urmare din pag. I)

iar realizată în primul cincinal la 100%, prin noua profilare se poate obține o rentabilitate de două ori sau chiar de trei ori mai mare.

★

In agricultură, sporirea producției și productivității în domeniul culturii plantelor și creșterii animalelor și reducerea cheltuielilor de muncă la hectar și pe cap de animal constituie căile principale în obținerea unei producții rentabile.

Pentru a asigura creșterea continuă a producției agricole, rentabilitatea în ramura vegetală și animală, gospodăriile agricole de stat sînt chemate să folosească cele mai eficace și mai economice căi. In primul rînd, mecanizarea lucrărilor agricole. Influența tehnicii asupra reducerii cheltuielilor de muncă și creșterii forței ei productive este determinantă. Mecanizarea nu numai că reduce cheltuielile de muncă și ușurează munca, dar, prin faptul că permite înfăptuirea la timp și de bună calitate a muncilor agricole, aplicarea metodelor agrotehnice înaintate, constituie factorul principal în sporirea producției la hectar. Productivitatea muncii — scrie Marx — depinde, în afară de condițiile naturale, „de perfecționarea progresivă a forțelor sociale ale muncii, așa cum ele rezultă din producția pe scară întinsă, din concentrarea capitalului și din combinarea muncii, din progresul diviziunii muncii, din întrebuințarea de mașini, din aplicarea de metode perfecționate, din utilizarea forțelor chimice și a altor forțe naturale, din comprimarea timpului și spațiului prin mijloace de comunicație și de transport, precum și din orice alte perfecționări prin care știința pune forțe ale naturii în slujba muncii și prin care se dezvoltă caracterul social sau cooperatist al muncii".

Pe baza mecanizării complexe a lucrărilor agricole se poate asigura rentabilitatea în agricultură. Următorul exemplu este edificator. Pentru mecanizarea integrală a procesului de producție a unei gospodării cu o suprafață de 2.000 ha de teren arabil sînt necesare 24 de tractoare, care înlocuiesc 320 cai de muncă. Numai pentru întreținerea acestor animale de muncă se cheltuiesc furaje de pe o suprafață de 350 ha. Dacă aceste furaje se folosesc pentru creșterea a 320 de vaci cu tineretul respectiv, se poate obține o producție de lapte și carne în valoare de circa 2.000.000 de lei, realizîndu-se astfel un beneficiu de peste 400.000 de lei.

Mecanizarea reduce în mod substanțial cheltuielile de muncă vie pe unitatea de produs, contribuind la sporirea simțitoare a productivității muncii și a rentabilității. Astfel, numărul muncitorilor permanenți necesar pentru efectuarea lucrărilor la o gospodărie de 2.000 ha. scade de la 300 la 100, iar producția-marfă pe cap de muncitor crește de la 18.500 de lei la 90.000 de lei. La cultura porumbului, mecanizarea integrală reduce numărul de om-ore pe hectar de la 180 la 20. Prin mecanizare se înlătură și lipsa brațelor de muncă, care îngreunează efectuarea lucrărilor în gospodăriile agricole de stat mai ales în perioadele de vîrf ale muncilor agricole.

Partidul și guvernul s-au preocupat îndeaproape de înzestrarea tehnică a gospodăriilor agricole de stat. An de an, acestea au primit un număr tot mai mare de tractoare și mașini agricole. Ca urmare a crescut mult gradul de mecanizare a lucrărilor agricole în gospodăriile agricole de stat, după cum se vede din următorul tabel:

MECANIZAREA PRINCIPALELOR LUCRARI AGRICOLE IN GOSPODARIILE AGRICOLE DE STAT IN ANII 1950—1956 [1]

In procente față de volumul total al lucrării respective

Felul lucrării	1950	1951	1952	1953	1954	1955	1956
Arat	70,7	75,7	81,2	87,9	92,7	93,7	95,8
Semănături de primăvară	55,8	60,1	67,7	68,3	70,6	77,2	79,9
Lucrat cu cultivatorul	73,0	79,2	89,2	85,6	93,9	97,1	97,9
Dezmiriștit	80.0	80,3	81,6	85,4	95,2	99,6	96,6
Recoltat cerealele păioase *	59,8	63,2	75,7	84,0	90,9	85,8	79,4

*) Cu autocombine, combine și secerători-legători acționate de tractoare

Analizînd modul în care decurge mecanizarea lucrărilor din gospodăriile agricole de stat, plenara C. C. al P.M.R. din decembrie 1956 a scos în evidență lipsurile existente în această direcție și a stabilit totodată măsurile necesare pentru înlăturarea lor: lichidarea disproporțiilor existente în nivelul de mecanizare, crearea de noi mașini agricole pentru mecanizarea complexă a lucrărilor de cultivare a plantelor și de creștere a animalelor.

1) Anuarul statistic al R.P.R., pag. 142.

(Continuare în nr. viitor)

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1 București, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".